

8

Щоб не стати кваліфікованим безробітним, необхідно правильно обрати навчальний заклад, у якому бажаєте отримати професію

18

У самому центрі України люди й досі живуть як робінзони на віддаленому від цивілізації острові

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ
ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, 8 СЕРПНЯ 2012 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№ 141 (4785)

ЦИТАТА ДНЯ

МИКОЛА АЗАРОВ:

«Для нас заміщення дорогого імпортованого газу вугіллям — це стратегічне питання».

Прем'єр-міністр про зацікавленість у китайських технологіях газифікації вугілля до водовугільного палива

2

Новий хліб за старими цінами

ВРОЖАЙ. Практично завершено збір ранніх зернових. Залишилося опрацювати 2% загальної площі. Загалом же хлібороби можуть похвалитися зібраними 24,2 млн тонн. Цьогорічний врожай є найкращим гарантом того, що українців буде повністю забезпечено хлібом. Крім того, підвищувати ціну на цей продукт немає жодних підстав. Про це йшлося на традиційному понеділковому засіданні Кабінету Міністрів.

Показник врожайності видається нижчим лише за минулорічний рекордний врожай. Порівняно ж із попередніми роками цьогорічні жнива, попри несприятливі погодні умови, були навіть щедрішими для хліборобів. А 80% зібраного становить продовольче зерно високого класу.

Окрім цього, в країні сьогодні забезпечено значно більший, ніж за всі попередні роки, перехідний запас на 11,5 млн тонн збіжжя. Це майже вдвічі більше від річної потреби країни, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну. Тож слід подякувати селянам за їхню працю, бо українці не лише будуть із хлібом, а й ціни на нього не зростатимуть.

ЦИФРА ДНЯ

99,8%

становив, за даними Держстату, індекс споживчих цін (індекс інфляції) у липні щодо червня 2012 року

Вага чоловічого золота

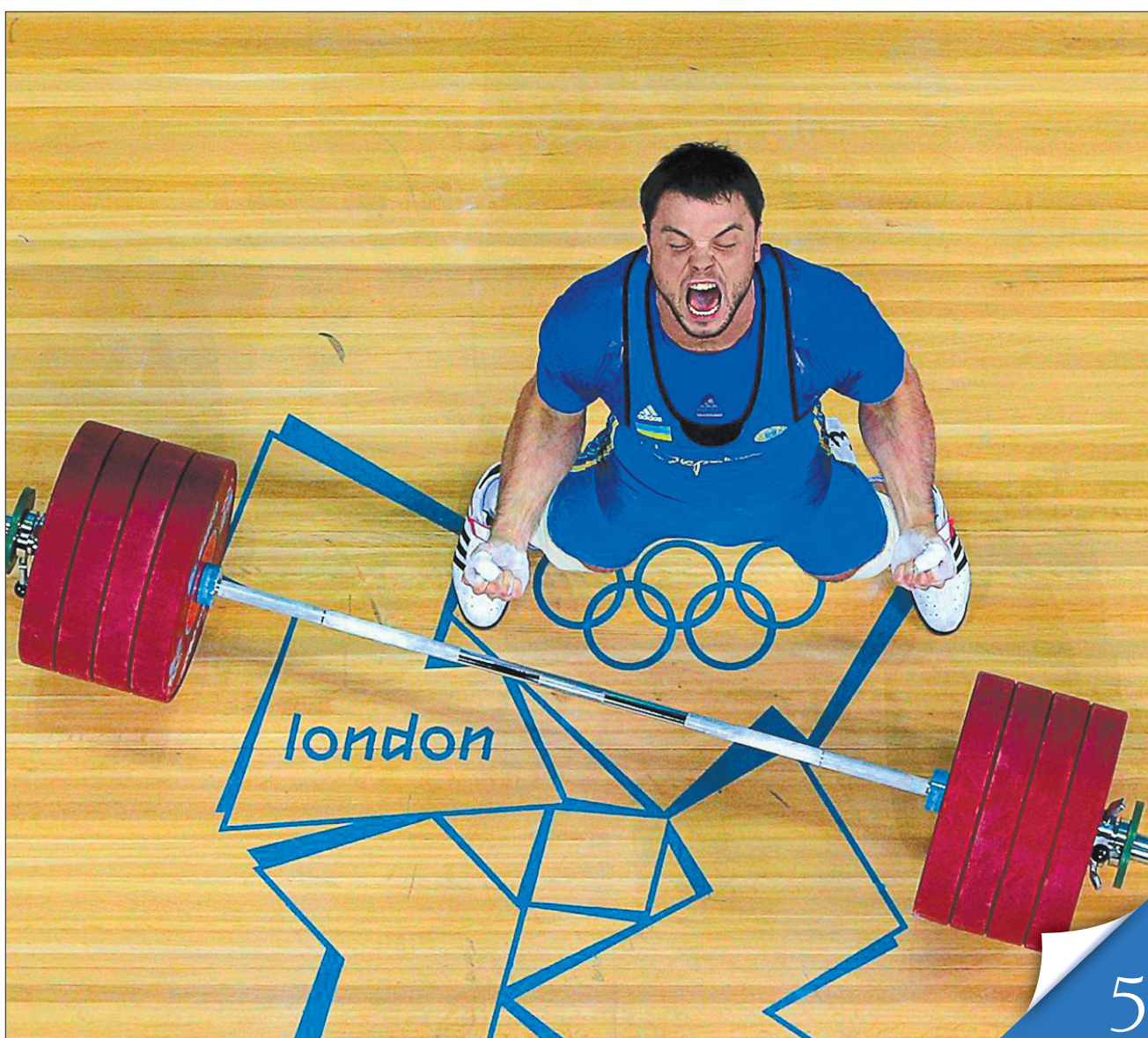

Фото з сайту london2012.com

ОЛІМПІАДА. 10-й день змагань уперше приніс найвищу нагороду для сильної половини української збірної: медаль у важкоатлета Олексія Торохтія

А скільки успадкували чеснот?

ПРИКРО. Славля в Музеї трипільської культури зводить нанівець наш родовий кровний зв'язок із цивілізованими предками

Людмила ЯНОВСЬКА,
«Урядовий кур'єр»

Родичі далеких у часі трипільців по материнській лінії — 55% українців. Це, за словами відомого археолога Михайла Війдека, підтверджують проаналі-

зовані ДНК, де закодовані всі наші предки.

Але кровна споконвічна спорідненість із ними, високоцивілізованими в європейському просторі кількох тисячоліть тому, — ніщо, коли вона не помножена на такого ж рівня успадковані помисли і

вчинки. А як вирахувати, скільки відсотків у кожному їхніх чеснот?

Наші трипільські пращури навіщо змінювали свої двоповерхові оселі з очеретяним дахом кожні 50—70 років. Спалювали їх, перш ніж залишити обжиті дворища і побудуватися на новому місці. Та

це не було моторошним видовищем, як згарища у селах після фашистських окупантів, як спорожнілі хати з обдертими стінами і вибитими очима-вікнами у Чорнобильській зоні чи на так званих «неперспективних» сучасних українських територіях.

Дві тисячі років не змінювалася традиція прощання трипільців зі своєю попередньою домівкою, яку вони хоч і знищували, та не виходили з неї людський дух: запасавши наостанок будинок їжею, залишаючи в ньому посуд.

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України 3 7 серпня 2012 року

USD 799.3000
за 100 доларів СШАEUR 989.4535
за 100 євроRUB 2.5021
за 10 рублів

/ AU 128427.53

AG 2215.66

PT 111582.28

PD 46039.68
за 10 тройських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Кіт у мішку,
або Який союз кращий

ЕКСПЕРТИЗА. Ратифікована Верховною Радою угода про зону вільної торгівлі з країнами СНД має як плюси, так і мінуси

Віталій ЧЕПЖКО,
«Урядовий кур'єр»

І безліч юридичних ускладнень, бо є понад 600 товарних обмежень і винятків у цій нібито вільній зоні, які переважно висуває Росія. Таку думку під час прес-конференції, присвяченої плюсам і мінусам ратифікованого документа, висловив голова Комітету економістів України проректор Європейського університету Андрій Новак.

За його словами, з усіма 11 країнами, які ратифікували угоду про ЗВТ з СНД, Україна вже мала двосторонні угоди. «Та після підписання угоди ми вже не зможемо керуватися ними. Тепер вищим юридичним документом є ратифікована угода — все, що підписано раніше, втрачає чинність. Але у цій угоді є третя сторона — держави, що входять до Митного союзу, і вони можуть вносити свої корективи у роботу ЗВТ, застосовувати додаткові санкції проти тих, хто не входить до нього. Одне слово, тут — відома з радянських часів надбудо- ва і подвійні стандарти», — констатував експерт.

Експерти вважають, що вибір завжди є

Він додав, що цю зону не можна порівнювати з посправжньому вільною зоною торгівлі у європейських країнах.

У нас багато сподівань покладають на завершення так званих «торговельних війн» між членами ЗВТ. Проте, на думку експертів, головний гравець зони — Російська Федерація — ніколи не випустить зі своїх рук такий важливий важіль, як економічний тиск на неслухняних партнерів. Адже головна мета нашої східної сусідки — утримати колишні країни Союзу в своїй політичній і економічній орбіті. Захист

своїх інтересів для неї — першочергове завдання.

РФ розглядає підписання угоди про ЗВТ з СНД як крок до вступу України в Митний союз, переконаний виконавчий директор Міжнародного Фонду Блейзера Олег Устенко. Тож угода може знизити торговельні бар'єри між Україною та Росією, а також сприяти припливу іноземних інвестицій. Крім того, Україна зможе цивілізовано розв'язувати конфлікти в рамках СОТ, членом якого незабаром стане РФ. Остання, щоправда, все одно час від часу вдаватиметься до «заходів протек-

ціоністської політики щодо українських виробників».

У фінансово-економічному обґрунтуванні угода має позитивно вплинути на українську економіку. Зокрема приріст ВВП очікується на рівні 2,5%, або майже 37,5 млрд грн. Додатковий приріст доходів держбюджету може становити приблизно 9,4 млрд грн на рік. Як кажуть, дай Боже нашому теляті вовка з'їсти.

Серед основних переваг угоди про ЗВТ офіційно називають: фіксацію зобов'язань щодо незбільшення ставок мит для товарів, що виключаються з режиму вільної торгівлі; закріплення в міждерждоговорі зобов'язань про незастосування нових обмежень у взаємній торгівлі; вирішення торгових суперечок у площині механізмів і процедур, прийнятих у СОТ.

Тут доречно нагадати, що в Євросоюзі критичних відгуків, що Україна ратифікувала угоду, ще не лунало, але чітко нас застерegli: «Вступ України до Митного союзу Росії, Білорусі та Казахстану унеможливив вхід України до ЗВТ з Євросоюзом», — ідеться у рекомендаціях ЄС.

Фото з сайту easibook.ua

Індекс інфляції

За повідомленням Державної служби статистики України, індекс споживчих цін (індекс інфляції) у липні 2012 року щодо червня 2012 року становив 99,8%. За період січень-липень 2012 року — 99,9%, за період січень 1998 року - липень 2012 року — 518,2%.

При цьому, за даними Держстату, індекси споживчих цін на товари та послуги мали такий вигляд:

	(відсотків)	
	Липень 2012 до	червня 2012 грудня 2011
Індекс споживчих цін	99,8	99,0
Продукти харчування та безалкогольні напої	99,5	98,6
Продукти харчування	99,5	98,2
Хліб і хлібопродукти	99,8	99,0
Хліб	100,1	100,5
Макаронні вироби	100,1	100,8
М'ясо та м'ясопродукти	100,1	101,8
Риба та продукти з риби	99,8	101,3
Молоко, сир та яйця	99,8	87,0
Молоко	99,2	89,0
Сир і м'який сир (творог)	99,1	94,7
Яйця	104,0	58,0
Олія та жири	99,8	96,5
Масло	98,9	93,7
Олія соняшникова	100,3	98,4
Фрукти	98,4	112,8
Овочі	94,4	90,8
Цукор	100,1	88,9
Безалкогольні напої	100,3	103,2
Алкогольні напої, тютюнові вироби	100,3	104,6
Одяг і взуття	99,6	97,7
Житло, вода, електроенергія, газ та інші види палива	100,0	100,5
Плата за власне житло (квартирна плата)	100,0	103,3
Утримання та ремонт житла	100,1	100,8
Водопостачання	100,1	106,5
Каналізація	100,2	105,9
Електроенергія	100,0	100,0
Природний газ	100,0	100,0
Гаряча вода, опалення	100,0	99,6
Предмети домашнього вжитку,		

побутова техніка	100,0	100,3
та поточне утримання житла	100,1	102,2
Охорона здоров'я		
Фармацевтична продукція,		
медичні товари та обладнання	100,0	102,2
Амбулаторні послуги	100,2	102,5
Транспорт	99,7	103,4
Паливо та мастила	98,6	104,4
Транспортні послуги	100,5	104,2
Залізничний пасажирський транспорт		
Автодорожній пасажирський транспорт	102,4	109,0
Зв'язок	100,2	103,4
Відпочинок і культура	101,5	101,4
Освіта	99,9	100,2
Ресторани та готелі	100,2	101,4
Різні товари та послуги	100,4	102,5
	100,2	100,1

Індекси споживчих цін за регіонами у 2012 р.

(до попереднього місяця; відсотків)

	Січень	Лютий	Березень	Квітень	Травень	Червень	Липень
Україна	100,2	100,2	100,3	100,0	99,7	99,7	99,8
АР Крим	100,3	100,1	100,4	99,7	99,3	99,8	99,7
Вінницька	99,9	100,2	100,2	99,9	99,7	99,7	99,6
Волинська	99,9	99,9	100,2	99,9	99,5	99,7	99,8
Дніпропетровська	100,1	100,5	100,5	99,8	99,7	99,6	99,9
Донецька	100,4	100,2	100,5	100,1	99,8	100,0	99,9
Житомирська	99,7	100,2	100,1	100,0	99,6	99,8	99,6
Закарпатська	100,0	100,1	100,0	100,0	99,7	100,0	99,3
Запорізька	100,3	100,1	100,0	100,4	99,4	99,3	100,0
Івано-Франківська	100,0	100,4	100,1	99,8	99,6	99,8	99,9
Київська	100,1	100,1	100,2	99,8	99,8	100,0	99,7
Кіровоградська	100,1	100,5	99,8	100,0	99,5	99,7	99,9
Луганська	100,1	100,3	100,5	100,1	99,6	99,3	100,0
Львівська	100,7	99,9	100,3	99,9	99,6	99,6	99,7
Миколаївська	100,2	100,2	100,1	99,9	99,8	99,2	99,8
Одеська	99,9	100,7	99,9	99,6	99,6	99,7	99,6
Полтавська	100,1	100,1	100,3	100,2	99,5	99,6	99,7
Рівненська	99,7	100,0	100,1	100,1	99,6	99,5	100,0
Сумська	100,0	100,1	100,2	100,2	99,5	99,5	99,5
Тернопільська	100,0	100,0	100,2	100,0	99,7	99,4	99,7
Харківська	100,4	100,1	100,2	100,0	99,7	99,5	99,6
Херсонська	99,9	100,5	100,1	100,0	99,7	99,8	99,5
Хмельницька	100,0	100,1	100,0	99,9	99,7	99,6	100,0
Черкаська	100,0	100,1	100,4	100,2	99,7	99,7	99,9
Чернівецька	99,9	100,3	100,2	100,1	99,3	99,8	99,5
Чернігівська	99,8	100,1	100,0	100,2	99,5	99,6	99,9
м. Київ	100,3	100,4	100,5	100,0	100,1	99,9	100,2
м. Севастополь	100,8	100,1	100,7	100,1	100,0	100,0	100,0
За даними Держстату							

ПРОШУ СЛОВА!

Про маленьку зірочку з великим підтекстом

Валерій МЕЛЬНИК,
«Урядовий кур'єр»

Наприкінці 1980-х я чергував на випускові обласної молодіжної газети, у якій тоді працював. І в матеріалі молодого журналіста Володимира Данилюка із захопленням прочитав нові факти про життя усявленого радянського розвідника Миколи Кузнецова. Оце так удача!..

Але волинський читач доступу до журналістської сенсації тоді так і не отримав. Бо цензор (була у комуністичні часи в друкарнях така посада!) зіслався на отримані ним нові службові вказівки. Відтепер, згідно з ними, будь-які нові відомості про Кузнецова можна публікувати у відкритій пресі лише із дозволу КДБ СРСР. Не залишалось нічого іншого, як замість викресленого фактажу заповнити місце розповіддю про те, як шумлять сосни у партизанському лісі...

Іншого разу той самий цензор викреслив із матеріалу повідомлення, що учні одного з луцьких профтехучилищ протягом чверті отримали понад півтисячі... двійок. І хоч прямої вказівки на те, що такі відомості публікувати заборонено, не було, чиновник виявив політичну пильність. Адже згідно з тодішньою ідеологією, саме робітничий клас був гегемоном — тим, чий інтереси і представляла компартія. Тож низька якість підготовки його мала стати мало не секретною!..

Нині, коли в незалежній Україні законодавчо заборонено цензуру, про ті часи можна вже згадувати зі сміхом. Тепер маємо величезне різноманіття культурних, соціально-політичних, історичних, суто політичних та інших видань, які виходять регулярно. Колишньої компартійної монополії на «єдину партійно-радянську пресу» нині вже не існує два десятки літ. Але чи стали справді незалежними сучасні нам газети? Чи все вони можуть писати?

На зміну есесерівському «Переліку відомостей, заборонених до публікації...» нині, як показує практика, на жаль, прийшли самоцензура журналістів і видавців, цензура економічна та диктат «довгої гривні».

Не треба проводити наукові дослідження, аби побачити, що у ці дні чи не половину всіх матеріалів у багатьох місцевих газетах становить «джинса» — замовлені й оплачені матеріали, що усіляко акцентують на позитивних якостях замовників. Особливо активні в її розміщенні політики, які будь-якою ціною намагаються пройти у Верховну Раду наступного скликання.

«Проте крику журналістів на цю тему майже не чути. Ніхто не хоче визнавати цю проблему, бо це всіх влаштовує. Вона дає змогу заробити і журналістам, і власникам ЗМІ, — влучно встановлює діагноз несподіваної німоти Вікторія Сюмар, виконавчий директор Інституту масової інформації. — Ми так довго і наполегливо боролися з цензурою влади, що або не помітили або не захотіли помічати, що її впевнено замінила інша цензура — цензура грошей».

Не стала тут винятком і газета «Волинь-нова», що користується у читачів краю найвагомішим авторитетом. Видання теж активно друкує приховану політичну рекламу. Але при цьому залишається чесним перед своїм читачем і кожен проплачений матеріал позначає зірочкою наприкінці заголовка. Розумний бачить її і відразу розуміє, про що йдеться.

Таку саму зірочку недавно помітив і біля заголовків одного з обласних інтернет-ресурсів. «Не друкувати «джинсу» ми не можемо, бо треба заробляти на шматок хліба собі й своїм сім'ям, — пояснив молодий перспективний журналіст Мирослав Баташук. — Але ми поважаємо своїх читачів, яких у нас стає дедалі більше. І тому чесно даємо їм знати: «За цей матеріал заплатив замовник!»

Таким чином ці дві редакції виконують статтю 9 Закону України «Про рекламу», у якій сказано, що «реклама має бути чітко відокремлена від іншої інформації, незалежно від форм чи способів розповсюдження — таким чином, щоб її можна було ідентифікувати як рекламу».

Звичайно, можна засуджувати «джинсу» і обурюватися продажною журналісткою. Але при цьому, переконаний, слід обов'язково згадати про те, що в операції «купівлі-продажу» є принаймні дві дійові особи — продавець і покупець. Тобто той, хто хоче продемонструвати свої плюси, і читач, який може читати або... не читати проплачений матеріал.

Мабуть, це звучатиме смішно, але в нинішніх українських умовах торгівля «джинсою» робить і редакції, і журналістів... економічно незалежнішими. Отже, працює нехай і на недосконалу (дехто скаже продажношу!), але демократичну журналістику. З якої, сподіваюся, усе-таки з часом виросте заснована на кращих стандартах європейських мас-медіа.

Але попри навіть неситі редакційне існування, в усіх наших засобах масової інформації має бути чітко продестронована повага до читача, глядача, слухача. Отого самого, для якого газета «Волинь-нова» з номера в номер ставить у заголовках невеличку зірочку із великим підтекстом.

У будь-якому разі й така її позиція знаходить належну підтримку: майже сімдесят тисяч волинян за прихід видання у їхні домівки постійно голосують гаманцями.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 6 серпня 2012 р. № 713
Київ

Про передачу Фондові державного майна пакетів акцій публічних акціонерних товариств

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Національній акціонерній компанії «Нафтогаз України» передати в місячний строк Фондові державного майна пакети акцій публічних акціонерних товариств за переліком згідно з додатком для подальшої приватизації.

2. Внести у додаток 2 до постанови Кабінету Міністрів України від 25 травня 1998 р. № 747 «Про утворення Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» — із змінами, внесеними постановами Кабінету Міністрів України від 13 липня 1999 р. № 1242 (Офіційний вісник України, 2009 р., № 78, ст. 1423) і від 7 жовтня 2009 р. № 1060 (Офіційний вісник України, 2009 р., № 78, ст. 2642), зміни, що додаються.

3. Визнати таким, що втратив чинність, пункт 1 постанови Кабінету Міністрів України від 7 жовтня 2009 р. № 1060 (Офіційний вісник України, 2009 р., № 78, ст. 2642).

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 6 серпня 2012 р. № 713

ПЕРЕЛІК
публічних акціонерних товариств, пакети акцій яких передаються
Фондові державного майна

Найменування публічного акціонерного товариства	Кількість акцій, які передаються Фонду державного майна, одиниць	Номінальна вартість акції, гривень
Дніпродзержинська ТЕЦ	101638844	0,25
Херсонська ТЕЦ	118966248	0,25
Одеська ТЕЦ	174101600	0,25
Харківська ТЕЦ-5	295909871	1

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 6 серпня 2012 р. № 713

ЗМІНИ,
що вносяться у додаток 2 до постанови Кабінету Міністрів України
від 25 травня 1998 р. № 747

Виключити такі позиції:
БАТ «Дніпродзержинська ТЕЦ»
БАТ «Херсонська ТЕЦ»
БАТ «Одеська ТЕЦ»
БАТ «Харківська ТЕЦ-5».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 30 липня 2012 р. № 715
Київ

Про внесення зміни до пункту 4
Порядку використання коштів, передбачених
у державному бюджеті для фінансової
підтримки пропаганди української освіти
за кордоном

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести зміну до пункту 4 Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для фінансової підтримки пропаганди української освіти за кордоном, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 6 квітня 2011 р. № 368 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 26, ст. 1075; 2012 р., № 10, ст. 372), замінивши в абзаці другого слова «оновлення та підтримка електронних інформаційних ресурсів» словами «розвиток, оновлення та підтримка електронних інформаційних ресурсів та програмного забезпечення».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ПОВІДОМЛЕННЯ

Про закінчення строку застосування
остаточних антидемпінгових заходів щодо
імпорту в Україну побутової холодильної
та морозильної техніки походженням
з Китайської Народної Республіки
та Турецької Республіки

Відповідно до статті 19 Закону України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту» Мінекономрозвитку повідомляє, що 08 березня 2013 року закінчується строк дії остаточних антидемпінгових заходів щодо імпорту в Україну побутової холодильної та морозильної техніки походженням з Китайської Народної Республіки та Турецької Республіки.

Зазначені антидемпінгові заходи було застосовано рішенням Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі від 04 лютого 2008 року № АД-171/2008/143-46 «Про застосування остаточних антидемпінгових заходів щодо імпорту в Україну побутової холодильної та морозильної техніки походженням з Китайської Народної Республіки та Турецької Республіки».

Міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі

Остання прогулянка

ТРАГЕДІЯ. Для однієї людини круїз на катері
закінчився смертю, ще для 14-х — травмами

Людмила ЩЕКУН,
«Урядовий кур'єр»

Уже не раз доводилося чути, як катери та скутери стають причиною каліцтва відпочивальників. Бездумно гарцюючи на морських хвилях, власники цих плавзасобів переймаються лише адреналіном та грошима. Торік така мандрівка обійшлася без жертв та поранених — човен перевернувся, але всі успішно допливли до берега. Та цього разу морська подорож поблизу Судака завершилась трагічно: 1 людина загинула, а 14 травмовано. Серед постраждалих громадяни трьох країн — України, Росії, Білорусі.

Аварія сталася 4 серпня біля мису Алчак-Кая. За 100 метрів від берега катер «Судак», приписаний до бази-стоянки пансіонату Львівської залізниці, зіткнувся з теплоходом «Чорномор'я», приписаним до Ялтинського морського порту.

За інформацією в. о. начальника міського відділу цивільної оборони Руслана Данилишина, катер «Судак», який належить приватному підприємцеві, забрав на свій борт пасажирів і вийшов у море. Під час руху він лоб у лоб зіштовхнувся з прогулянковим теплоходом «Чорномор'я», який, за щасливим збігом обставин, був порожнім. На момент зіткнення на місці загинула жінка, а з 14 травмованих 6 було доправлено до місцевої лікарні.

Наразі одна з постраждалих, 14-річна росіянка,

Фото з сайту crimea.mns.gov.ua

Тепер цей катер ще не скоро вийде на воду...

перебуває в комі. Дівчинку та її травмовану маму, а також ще двох чоловіків у тяжкому стані перевезли до сімферопольських лікарень. У медустанові міста Судака перебуває 2 людини: 13-річний хлопець та чоловік.

Доки кримські медики докладають зусиль, щоб урятувати людські життя, міліція затримала 24-річного господаря катера «Судак». Горе-підприємець, за попередніми висновками, не вправявся з керуванням. Проти нього порушено кримінальну справу за статтею, яка передбачає покарання за порушення правил безпечності руху під час експлуатації водного транспорту.

Реском Криму з транспорту та зв'язку поки що утримується від будь-яких коментарів, доки слідчі транспортної прокуратури не завершать перевірку. У прес-службі відомства, посилаючись на слова очевидців трагедії, повідомили, що катер на шаленій швидкості рухався у бік теплохода і навіть не намагався уникнути зіткнення. «Люди в катері та з берега кричали водієві й благаали повернути в інший бік. Він продовжував рухатися прямо», — констатували у прес-службі. У транспортному відомстві також розповіли, що теплохід не має такої маневреності, як катер. Тому не міг уникнути зіткнення, хоч і

намагався здати назад, коли стало зрозуміло, що винуватець трагедії зупинитися не збирається.

Цю інформацію підтверджує і капітан прогулянкового теплохода «Чорномор'я» Володимир Зозуля у коментарі виданню «КП — Крим». Він розповів, що горе-катер постійно здійснював екстремальні прогулянки і працював цілодобово. І додав: якби теплохід ішов на повній швидкості, жертв зіткнення було б більше.

Вивчати причину аварії буде спеціально створена комісія, до якої увійшли представники контролюючих органів та республіканської й місцевої влади.

На Луганщині перевіряють
усиновлених сиріт

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ. Через краснодонський інцидент
в області тривають тотальні перевірки сімей
із прийомними дітьми

Олена ОСОБОВА,
«Урядовий кур'єр»

«Створено робочу групу, яка перевіряє всі сім'ї з усиновленими дітьми, а також будинки сімейного типу та опікунів. Уже виявлено порушення у роботі відповідних служб Краснодонської райдержадміністрації та Антрацитівської міськради», — розповів заступник голови обласної державної адміністрації Анатолій Івченко. Начальник управління у справах дітей облдержадміністрації Раїса Родіна додала, що в управлінні змінюють та посилюють контроль за усиновленими дітьми, а таких на обліку в області 960. Удосконалю-

ється і форма проведення перевірки.

За словами Раїси Родіної, сім'я, яка викрала Христину Кабакову, щоб підмінити вбиту прийомну дівчинку, перебувала на постійному контролі у соціальних служб та медиків. Соціальні працівники нібито неодноразово перевіряли психологічний стан дітей. Але «іноді зустрічалися з батьками на вулиці, й ті показували дітей, які гралися в пісочниці або бігали поруч», «іноді зустріч була у під'їзді». У квартиру ж прийомні батьки нікого не запрошували. Тож тепер належить з'ясувати, кого мати багатодітного сімейства показувала соці-

альним працівникам весь цей час.

Крім того, з'ясувалося, що в медичних картках убитих прийомних дітей зазначено, нібито їм недавно (28 травня цього року) робили щеплення.

«У лікарні перебував хлопчик із числа усиновлених дітей», — підтвердила Раїса Родіна. А як проводили щеплення дівчаткам, які, за даними слідства, на той момент вже ніяк не могли з'явитися в лікарні, ще треба з'ясувати. Без відповіді також залишається питання, як часто малолітніх дітей оглядав дільничний педіатр.

Загалом Раїса Родіна вважає, що у сім'ї викра-

дачів не було матеріальної зацікавленості в усиновленні дітей. Але визнає, що батьки отримали односторонню допомогу в розмірі 36 тис. грн у встановлений законом термін, а згодом — і нову 5-кімнатну квартиру. Незаперечно, що викрали Христинку Кабакову напередодні візиту представників служби опіки, аби приховати відсутність усиновлених дітей.

Нині в Луганській області 4807 дітей є сиротами або їхні батьки позбавлені батьківських прав. Кількість усиновлювачів, людей, які бажають створити прийомні сім'ї або дитячий будинок сімейного типу, зростає.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

А скільки успадкували чеснот?

(Закінчення.
Початок на стор.1)

Дім-іграшка: щоб уявили справжній

Знаменита трипільська кераміка — їхній предметний привіт нам, нащадкам, переданий через археологів. Дослідник Трипільської цивілізації упродовж понад 30 років Володимир Круц засвідчив у пресі, що її представники подбали й про те, щоб і кілька тисячоліть потому майбутні покоління уявили, якими були їхні житла перед спаленням: за іграшковими глиняними копіями в мініатюрі, де всередині виліплено все хатнє начиння і навіть господиню в домашніх турботах.

7 тисяч років трипільським поселенням на Черкащині, одне з них, у селі Тальянки, — найбільше у світі. А найперше, про яке дізнався світ завдяки київському краєзнавцеві Вікентію Хвойці, котрий знайшов його, відкривши трипільську археологічну культуру, — в Обухівському районі на Київщині. Поблизу цього місця — приватний Музей трипільської культури, якому 7 років. Його створили четверо громадян незалежної України — кожен своїм внеском. Дві тисячі предметів

трипільської доби колекціонера Олександра Поліщука обжили будинок, який купив для музею в обухівця будівельник Володимир Лазоренко. Народний художник України Анатолій Гайдамака — розробник музейної експозиції й дизайну. «Прадавню Аратту — Україну» додав до назви закладу археолог Юрій Шилов, який вважає, що в IV тисячолітті до нової ери на території України була первісна держава: Аратта — країна сонця. Об'єднані «ідеологічними гаслами розбудови української нації», чотири засновники музею, присвяченого «родинному етапу розвитку українського етносу» — Трипільській цивілізації з найпершими у світі сваргою, колесом і одомашненим конем, звісно ж, були однодумцями й характеризували один одного не так, як нині.

Від гідних однодумців — до нищих ворогів?

Після того, як добродій Володимир Лазоренко, отримавши в Українському фонді культури, де він член правління, Міжнародну премію імені Володимира Винниченка за вагомі внески в національну культуру й багаторічну добродійність 19 липня, вже 21

вчинив рейдерське захоплення співвласного музею. Щоправда, для нього вже колишнього. Бо похапцем заявив того дня ошелешеному колективу, що продав будівлю закладу Володимирові Мельничуку — очільникові «Науково-виробничого об'єднання «Археологічна спадщина і сучасність». А озброєна охорона нового власника закрила музей, вигнавши його працівників на вулицю.

Відтоді Олександр Поліщук, який «своє звання заслуженого працівника культури отримав за те, що музей зробив», причиною, за якою нагородили Володимира Лазоренка премією Винниченка, пояснює «забезпечення матеріальним ресурсом фуршетів в Українському фонді культури», а його «найбільшим меценатським подвигом» вважає, що той «свого часу викупив будинок для музею за дуже смішні гроші». Вчорашній і теперішній власники музейного приміщення прес-конференції, так як пан Олександр Поліщук, чомусь ще не скликали, на дзвінки з «Урядового кур'єра» не відгукнулися. Але декому із журналістів таки вдалося почути з вуст Володимира Лазоренка коротку фразу про трипільську колекцію Олександра Поліщука, яка виставково помандрувала світом і

застрахована, за оцінкою фахівців Національного історичного музею, 5 мільйонами доларів, — що «то його прикриття було все». Володимир Мельничук, за словами Олександра Поліщука, відгукнувся про неї так: «У вас тут, мабуть, одні муляжі і взагалі це все чорна археологія». А вже як співвіднести 400 тисяч гривень, за які нібито проданий музейний будинок, і 250 тисяч євро, якими незалежні експерти оцінили вартість мистецьких робіт Анатолія Гайдамаки з його оформлення? І як це оформлення відокремити від стін?

Олександр Поліщук повідомив на прес-конференції про звернення з приводу зухвалої й несподіваної рейдерської акції, до якої «влада жодного стосунку не має», а має колишній співзасновник, до Генпрокурора й керівника Адміністрації Президента України та про судове розв'язання цієї радикальної ситуації. У повітрі витають припущення щодо 40 соток землі, на яких розташований музей в мальовничому куточку за 8 метрів від берега Дніпра: кому ж дістанеться в підсумку цей ласий шматок території і на що вона перетвориться.

Володимир Мельничук обіцяє облаштувати в купленій споруді новий музей. А голова Піклуваль-

ної ради Національного центру народної культури «Музей Івана Гончара» Ігор Дідковський, який із 22 липня долучився до опікунства й закладу-вигнання, запевнив: «Ми виграємо всі суди, поставимо свою охорону й до Дня Незалежності України відкриємо Музей трипільської культури «Прадавня Аратта — Україна» в селі Трипілля, повернутий громаді».

24 серпня вже зовсім недалеко. За цей час встигнемо знайти для себе відповідь: чому за понад два десятиліття незалежності злочинність «цивілізувалася» в державі від рекетирства до рейдерства, і коли стануть неприступними мурами закони, які захищатимуть від свавілля і державні музеї, і приватні? Встигнемо подумки порівняти два будинки: двоповерховий під очеретяною черепицею з епохи предків-трипільців, який упродовж тисячоліть передає нам свої керамічні подарунки навіть із попелищ; і сучасний, присвячений пам'яті про них, у який чотири засновники музею увійшли 7 років тому гідними соратниками-однодумцями, а тепер стали ворогами....

Чи ми нащадки високоцивілізованих трипільців, якщо міліємо душами й розгублюємо успадковані від предків чесноти?

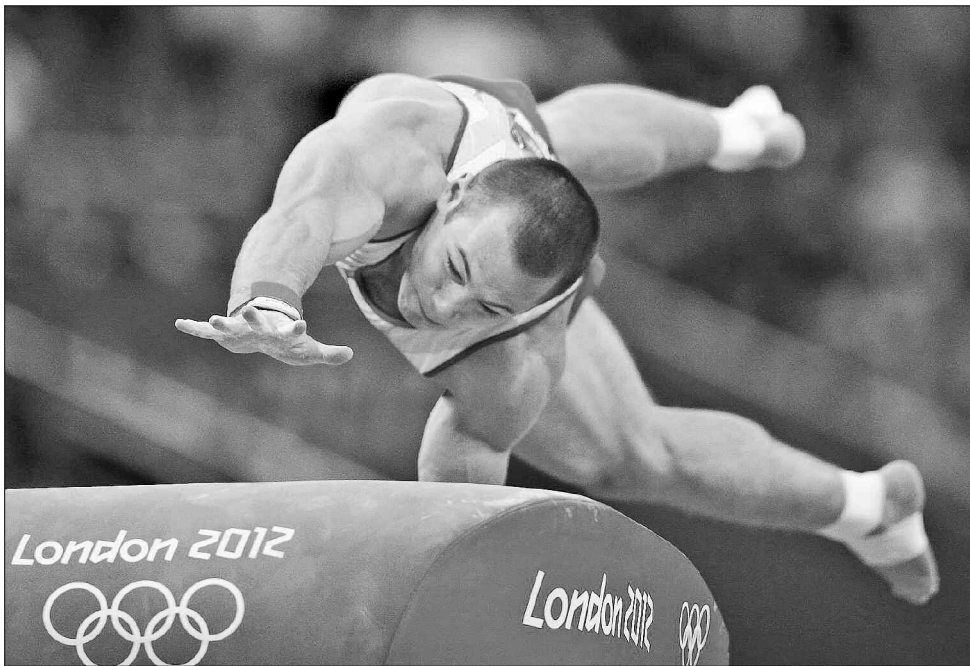
Катерина МАЦЕГОРА,
«Урядовий кур'єр»

Важкоатлет Олексій Торохтій став олімпійським чемпіоном у ваговій категорії до 105 кг. 24-річному донецчанинові в останній спробі у поштовху підкорилося штанга вагою 227 кг. У ривку з першої спроби українець підняв 185 кг. Власне, невдача іранця Наваба Назіршелалу допомогла нашому спортсменові вийти в лідери. Із сумою 412 кг він виграв золоту медаль. До слова, інший вітчизняний спортсмен у цій ваговій категорії — Сергій Тагіров — посів 10 місце.

Також у понеділок 19-річний Ігор Радівілов виграв для нашої країни шосту бронзову нагороду. П'ятиразовий володар Кубка світу показав високий клас у спортивній гімнастиці: в опорному стрибку спортсмен із Маріуполя набрав 16,316 бала і деякий час перебував попереду суперників. Однак у підсумку це дало йому змогу посісти лише третє місце. Золото здобув кореець Хан Сеок Ян (16,533), а срібло — росіянин Денис Аблязін (16,399). Так само, як і золото Олексія Торохтія, це перша бронза для українських чоловіків на Олімпійських іграх у Лондоні.

Міцно стискали кулаки глядачі за нашого боксера Василя Ломаченка. Його зустріч у чвертьфінальному турнірі у ваговій категорії до 60 кг на рингу із

Вага чоловічого золота

Ігор Радівілов медаль присвятив команді

пуерториканцем Феліксом Санчесом запам'ятався яскравим нокдауном у третьому раунді. Тож із рахунком 14:9 олімпійський чемпіон Пекіна із Білгорода-Дністровського відкрив шлях до фіналу й гарантував собі принаймні медаль. (У півфіналі 10 серпня він боксуватиме із кубинцем Ясніром Толедо Лопесом).

А ось чвертьфінал із греко-римської боротьби у ваговій категорії до 84 кг для нашого співвітчизника Василя Рачиби став провальним. У сутичці із грузином Владіміром Гегешідзе він поступився на 2 очки (3:1). У першому періоді українець програв, реваншуватися зумів лише в наступні дві хвилини. Та додатковий період вирішив долю півфіналу: Василь Рачиба, на жаль,

віддав перевагу тактиці оборони. А Євген Орлов, який виступав у ваговій категорії до 102 кг, не зміг потрапити навіть до чвертьфіналу. Турецький спортсмен Різі Кайалп обійшов його на три очки.

Українці Артур Айвазян і Сергій Куліш не пройшли до фіналу в стрільбі з гвинтівки з трьох позицій (50 м). Сергій Куліш показав 14-й результат, а чемпіон ігор у Пекіні-2008 Артур Айвазян програв у перестрілці за 8 місце. Переможцем у цій вправі став італієць Ніколо Кампріані завдяки високому показнику в кваліфікації (це вже друга його медаль у Лондоні — перше срібло спортсмен здобував, стріляючи із пневматичної гвинтівки).

Не матиме змоги вибороти медаль у спринтерській гонці з велотреку

українка Любов Шуліка. У чвертьфіналі заїзду вона прогнала Ані Міарес з Австралії та вибула із боротьби. 400 метрів з бар'єрами видалися нелегкими Ганні Титимець та Ганні Ярошук. У півфіналі дівчата фінішували четвертими. А регату в класі «Лазер» (вітрильний спорт) Валерій Кудряшов завершив 44-м (чемпіон у цій категорії — австралієць Том Слінсбі).

За підсумками понеділка можна з упевненістю заявити: завершальний тиждень найбільших спортивних змагань чотириріччя для України розпочався вдало. Золото та бронза вивели нашу країну в загальному медальному заліку Олімпійських ігор з 22 на 17 місце. Сподіваємося, що найближчим часом цей показник українці значно покращать.

ТАБЛО ІГОР	
ВАЖКА АТЛЕТИКА	
Чоловіки, до 105 кг	
1. Олег Торохтій (Україна) — 412 кг (185 кг — ривок + 227 кг — поштовх)	
2. Наваб Назіршелал (Іран) — 411 (184+227)	
3. Бартоломей Бонк (Польща) — 410 (190+220)	
...10. Сергій Тагіров (Україна) — 374 (174+200)	
СПОРТИВНА ГІМНАСТИКА	
Опорний стрибок	
Чоловіки	
1. Хан Сеок Ян (Південна Корея) — 16,533	
2. Денис Аблязін (Росія) — 16,399	
3. Ігор Радівілов (Україна) — 16,316	
СТРІЛЬБА	
Гвинтівка з трьох позицій, 50 м	
Чоловіки	
1. Ніколо Кампріані (Італія) — 1180	
2. Меттью Еммонс (США) — 1172	
3. Сайріл Графф (Франція) — 1171	
Перестрілки за 8-ме місце (учасники з 1168 очками)	
8. Петер Сіді (Угорщина) — 48,2	
9. Хан Джинсол (Південна Корея) — 48,1	
10. Артур Айвазян (Україна) — 47,8	
11. Марсель Бюрге (Швейцарія) — 45,9	
...14. Сергій Куліш (Україна) — 1166	

ПРЯМА МОВА

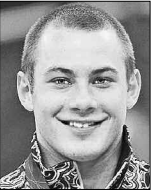
Олексій ТОРОХТІЙ,
олімпійський чемпіон
у важкій атлетиці:

— У 2008 р. я хотів залишити спорт, але з 2009-го вступив до новоствореного клубу «Епіцентр». Завдяки підтримці клубу та федерації залишився у спорті й почав рухатися вперед. А на цих Олімпійських іграх боротьба була надзвичайно важкою: свого виходу на поміст потрібно було чекати 10—15 підходів. Це важко і психологічно, і фізично, адже за цей час встигав охолоннути. Але я виходив і робив свою справу.

Ігор РАДІВІЛОВ,
бронзовий призер Ігор
в опорному стрибку:

— У фіналі легше виступати, ніж у кваліфікації. Тут гімнасти перебувають в рівних умовах і налаштовані на боротьбу на конкретному снаряді. Я сподівався на свої можливості. Треба було в обох спробах приземлятися на дві ноги. І хоча в другому стрибку під час приземлення мені не вистачило точності, я із завданням упорався. Це моя перша Олімпіада, тому я задоволений результатом. Медаль присвячую всій нашій команді, адже вона — справді сильна!

ПРОМИСЛОВІСТЬ

«Область заробляє валюту для держави на експорті щебеню, деревини та машин»

**Заступник голови Житомирської облдержадміністрації
Віктор КУНИЦЬКИЙ**

Далеко не індустріальна Житомирщина нині на першому місці в державі за темпами приросту промислового виробництва. Причому цього досягнуто не на тлі спаду чи стагнації, адже впродовж останніх років забезпечувався щорічний приріст на рівні 8—11%. Отож показник у 37,1%, про який прозвітували за підсумками першого півріччя, — справді вагомий здобуток.

Чемпіонат завершився — автошляхи залишилися

УК Житомирщина вважається аграрно-промисловою областю, що визначає пріоритетність для неї харчової галузі. Чи змінилась ситуація нині?

— Погодьтеся, що не по-господарськи — везти сільгосппродукцію на переробку за тридев'ять земель, якщо це дає роботу і доходи на території області. Разом з тим, народна мудрість стверджує, що розумний господар всі яйця до одного кошика не кладе.

Останнє напряму стосується економіки Житомирщини, де при збереженні і нарощуванні потужностей харчової галузі дедалі більшої ваги набуває добувна промисловість. За три останні роки обсяги виробництва у ній зросли майже вдвічі, а її частка у загальній реалізації промислової продукції — з 8,5 до 10,7%. За великим рахунком, саме добувна галузь забезпечила області нинішній вихід на лідируючі позиції за темпами приросту і сприяла розвитку машинобудування та поживавленню на ринку транспортних перевезень. Причому не тільки на регіональному рівні.

УК Чим обумовлений такий вагомий прорив?

— На Житомирщині, яка ще донедавна мирилася із сумнівною славою депресивної території,

добре усвідомлюють, що господарський комплекс області є складовою частиною загальноукраїнської економіки, а вона, в свою чергу, світової. Отож саме завдяки реальному підвищенню рівня життя українців наша харчова галузь, більшість підприємств якої зорієнтовані на потреби внутрішнього ринку, не зазнала відчутних втрат в недавніх сирних і м'ясних «війнах».

Аналогічна ситуація в добувній галузі, основа якої на Житомирщині — каменедобувна чи, точніше, щебеневі заводи. Вплив світової економічної кризи, яка призвела до зменшення обсягів будівництва, вдалось мінімізувати за рахунок замовлень для споруджуваних до Євро-2012 доріг. Чемпіонат завершився, однак залишилися як автошляхи, так, що не менш важливо, вкладені в оновлення щебеневих заводів кошти та... попит на їхню продукцію. Нинішні обсяги виробництва щебеню вже значно перевершили докризовий період, а частка експорту при цьому зростає вдвічі!

«Щебенева» приваблює інвестиції

УК Однак щебінь — все-таки сировина. Крім того, йдеться про експорт корисних копалин...

— Фахівці підраховали, що за двохсотрічний період експлуатації каменедобувних кар'єрів на Житомирщині видобуто 0,02% розвіданих запасів каменю. Це красномовне підтвердження того, що області, яку заслужено називають «Уралом в мініатюрі», дефіцит сировини для виробництва щебеню не загрожує. Тим більше, що йдеться про рядовий камінь, а не унікальні масиви цінних облицювальних порід граніту, габро і т. і.

Крім того, назва «сировина» до продукції переважної кількості щебеневих заводів області вжи-

вається фактично за традицією, бо сучасні будівельні вимоги — від чіткої градації за розмірами до спеціальної кубічної форми — перетворили випуск щебеню у складний технологічний процес, продукція якого відповідно коштує.

Як наслідок, галузь стала привабливою для інвесторів. Зокрема, у Черняхівському, Ємільчинському, Любарському районах завершуються роботи із введення в експлуатацію нових щебеневих заводів потужністю 600—1000 тис. тонн продукції на рік. Крім того, на модернізацію вже діючих виробництв щорічно спрямовуються десятки мільйонів гривень, бо бізнес добре усвідомив: лише випуск справді конкурентоспроможного товару є передумовою успішної роботи

У кар'єрі найпотужніша техніка — немов іграшкова

та швидкої окупності вкладеного капіталу. Причому, на відміну від торгівлі чи легкої промисловості, інвестиції в потужні підприємства добувної галузі гарантовано довготривалі. Далекі не у всякої економіки є кам'яна надійність основи, чим може похвалитись Житомирщина.

«Нічийні» вагони економіки на шкоду

УК Ще пам'ятні серйозні проблеми із відвантаженням щебеню через брак необхідної кількості залізничних вагонів...

— Нині цю проблему, обумовлену насамперед «державним» статусом вітчизняного рухомого складу, що не відповідало як ринковим реаліям, так і давало змогу сусідам по СНД фактично безкоштовно експлуатувати вагони української залізниці, вже розв'язано. Не скажу, що процес реформування пройшов безболісно, однак на сьогодні вже 60% експортованого щебеню завантажується у вагони експортерів.

Отож без залучення бюджетних коштів успішно розв'язується давно наболіла проблема. Причому обсяг вантажоперевезень залізницею в області не скоротився, а зріс порівняно з відповідним періодом минулого року на 2,8%.

УК Однак чимала частка вантажів все ж таки переорієнтована на автотранспорт...

— За даними статистики, обсяги перевезень автотранспортом

ДОСЬЄ «УК»

Віктор КУНИЦЬКИЙ. Родом із с. Заможне Житомирського району. Освіта вища. Перед призначенням на посаду заступника голови Житомирської облдержадміністрації впродовж десяти років очолював одне з найбільших підприємств області — Романівський склозавод, працював керівником Миропільської паперової фабрики.

зросли в 1,7 раза. Насамперед це обумовлено збільшенням відстаней, на які доставка навіть великих вантажів (щебеню, деревини і т. і.) є економічно доцільнішою, ніж залізницею.

УК Добре це чи погано?

— Можливо, скажу азбучну істину, однак мистецтво управління полягає саме у відслідковуванні ситуації та своєчасному і адекватному її коригуванні. Так, у разі, якби залізниця через збит-

прикордонну область, де великовантажні лісовози і вантажівки зі щебенем і величезними гранітними брилами в кузовах — звичне явище. Наскільки дієвий на сьогодні контроль за дотриманням нормативних навантажень на дороги?

— Без наявності щонайменше 5—6 мобільних станцій зважування про ефективність такої роботи говорити не доводиться. На жаль, нині державна дорожня служба має на території області лише один габаритно-ваговий комплекс, який, крім того, заборонено використовувати в нічний час навіть за умови забезпечення належного освітлення майданчика контролю.

Тим часом ідеться про серйозну проблему, економити на якій — лише на шкоду. Навіть нефахівцям зрозуміло, що кошти, потрібні для фінансування контролю за експлуатаційними навантажнями на дорожнє полотно, не йдуть в жодне порівняння з витратами на його відновлення.

Валюта з каменю

УК Наскільки важливий для Житомирщини та її жителів промисловий комплекс?

— Нині він забезпечує роботою з вищими за середньообласний рівень зарплатами 63,1 тис. осіб, або кожного четвертого із зайнятих в економіці області. Приємно відзначити, що порівняно з минулим роком реальний рівень доходів працюючих зріс на 15%, а у промисловості впродовж нинішнього року додалось понад 2 тисячі нових робочих місць.

УК У багатьох наших співвітчизників склався стереотип, що поліські регіони перебувають мало не на утриманні держави.

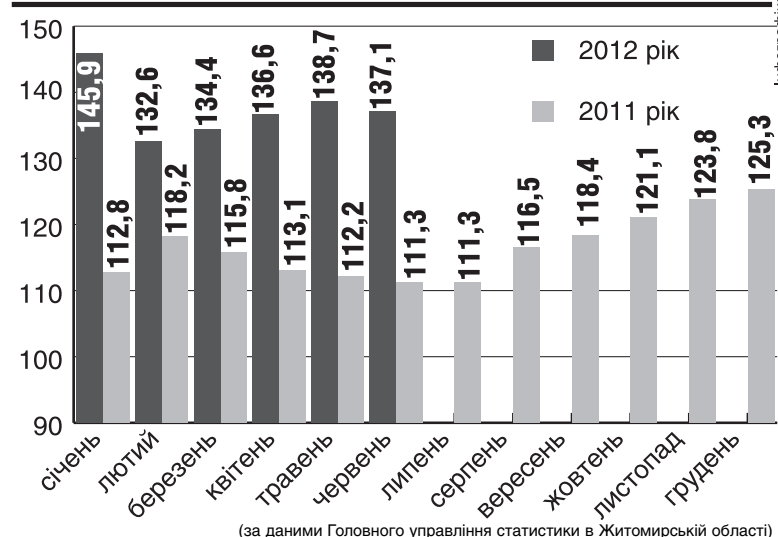
— На сьогодні Житомирщина може похвалитись позитивним сальдо у зовнішній торгівлі, яке за 5 місяців ц. р. становило \$64,1 млн. Причому порівняно з відповідним періодом попереднього року обсяги експорту зросли на 3,3%, а імпорту — зменшилися на 6,3%. Фактично область заробляє валюту для держави на експорті щебеню, деревини, машин й устаткування. Частка цих трьох складових у загальних обсягах експорту становить відповідно 19,9; 19,3 та 15,2%.

Торік промисловістю області освоєно 2,2 млрд грн вітчизняних інвестицій, а прямі іноземні інвестиції станом на 1 квітня ц. р. становили \$288,8 млн.

Якщо вести мову про внесок Житомирщини у загальноукраїнську скарбницю, то за перше півріччя ц. р. сума мобілізованих на території області доходів держбюджету зростає порівняно з відповідним періодом на 43,8%, хоча доходи загального бюджету області збільшилися при цьому лише на 18%. Утім, у кожного з регіонів України є свої досягнення, і Житомирщина тут аж ніяк не виняток.

Віктор ІПШАК,
«Урядовий кур'єр»

Індекси промислової продукції (наростаючим підсумком у % до відповідного періоду попереднього року)

АГРОПЕРСПЕКТИВА

Дощ замовляли? Одержуйте

АПК. Завдяки штучному зрошенню сумське підприємство зможе збільшити виробництво екологічно чистої городини у півтора рази

Олександр ВЕРТІЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Відвідавши зрошувальні овочеві плантації ТОВ «Агробізнес ТСК», яке орендує понад 5000 гектарів сільгоспугідь у Недригайлівському районі на Сумщині, мимоволі згадалося твердження, що все пізнається в порівнянні. За радянських часів вершиною поливального мистецтва вважалися дощувальні установки «Волжанка», «Дніпро», а «Фрегат» мали одиниці колгоспів — здебільшого мільйонери. Звісно, там гарантовано одержували високі врожаї овочів, а в деяких господарствах — картоплі, багаторічних трав. Тоді про воду якось не задумувалися — прокладали труби від ставків до ланів, встановлювали потужні насоси і...

Тож було чому дивуватися, коли кілька днів тому побував у товаристві і побачив, як через увесь величезний лан зависла велетенська веселка. Незважаючи на палюче пекло, що частувало безжальним сонячним промінням, тут відчувалася прохолода, затишок. Ще б пак! Два потужних дощувальних агрегати американського виробництва завдовжки відповідно 400 і 550 м щедро напували масиви городини, а окрім неї ще й 200-гектарне поле сої.

Запорука реальних прибутків

Років із десяти тому про сільськогосподарське товариство під такою назвою ніхто не міг і подумати. А сьогодні підприємство одне з економічних лідерів Сумщини. І завдяки головним чином його засновнику Геннадію Свірському, який не убоївся орендувати земельні паї селян — занедбані,

Ось такий «дощ» допомагає отримати хороший урожай овочів

часто-густо порослі бур'янами. Разом з помічниками-однодумцями, механізаторами взяли за повернення родючої сили кожного гектара, зробивши ставку не на соняшник чи кукурудзу, як це зараз полюбують чимало компаній, а на зернові культури й овочі.

Щодо останніх багато хто відмовляв: який там прибуток від морквини чи столового буряка? Але Геннадій Анатолійович міркував по-іншому, бо детально ознайомився зі світовим досвідом. Адже сьогодні на Сумщині майже немає господарств, які б пропонували екологічно чисту овочеву продукцію за помірними цінами. Тож і відвели під капусту — 10, моркву — 15, столові буряки

— 5 і картоплю — 40 гектарів.

Особливі надії тут покладають на бульбу. Торік з кожного гектара її зібрали по 360 ц — це без застосування зрошення. А минулої зими придбали у США два зрошувальні агрегати. Хоч і поморочилися у морози і загалом уклали у зрошувальну систему понад 25 млн грн, та у рекордні терміни проклали більше 11 км труб. Сьогодні, зваживши всі «за» і «проти», перерахували кошти ще на два дощувальних агрегати.

Овочі рядочками...

Керівник товариства Михайло Ткаленко пропонує оглянути рівеньки, немов струни, ряди кар-

топлі. Чисті і доглянуті гребені аж тягнуться вгору густим і тугим бадиллям. Як пояснив головний агроном товариства Віктор

лять свою корисну справу. Нараховуємо 12 бульб. Восени кожна з них важитиме не менше 75—80 г. Не важко підрахувати, що вро-

Загалом уклали у зрошувальну систему понад 25 млн грн та у рекордні терміни проклали більше 11 км труб. Сьогодні, зваживши всі «за» і «проти», перерахували кошти ще на два дощувальних агрегати.

Склярів, усього тут 17 сортів бульби різної селекції. Ось «Бернадетта», «Сатіна», «Ендебор», «Патрісія», «Наташа». А далі «Тамос», який торік віддичив майже 400-центнерним урожаєм.

Викопуємо один куш, аби упевнитися, що дощі роб-

жай з одного гектара становитиме до 600 ц.

Такі самі економічні види і на капусту, моркву, столові буряки. Немає сумніву, що городина знайде своїх покупців.

Аби зібрані овочі не втрачали товарний вигляд і вітамінні якості, у товари-

стві спорудили два сховища на 3 і 10 тис. тонн. Одне — переобладнане, інше відповідає всім європейським і світовим стандартам. Тут автоматизована система підтримки температури і вологості повітря, добротні контейнери... Словом, замкнутий цикл виробництва, про який часто говоримо, але не завжди маємо про нього уявлення.

Селяни не ображені

Зараз у Недригайлівському районі рідко який захід обходиться без матеріальної участі товариства. То свято Купала, то місцевих футболістів треба підтримати, то школу з дитячим садком... Загалом торік «Агробізнес ТСК» уклав соціальних угод на понад 560 тис. грн. Завдяки цьому на територіях сільських рад, де підрозділ орендує землю, вдалося істотно поліпшити стан доріг, приміщень шкіл, ФАПів, будинків культури.

Не ображені і селяни, які або працюють, або здають в оренду земельні паї. Торік середньомісячна зарплата одного працівника становила майже 2 тис. грн, створено 60 нових робочих місць (на осінь, коли дозріє городина, їхня кількість зросте щонайменше вдвічі). За кожен пай товариство розраховується вчасно і в повних обсягах — грошима або сільгосппродукцією (зерном, медом тощо).

Як вважає заступник голови Сумської облдержадміністрації Сергій Слизький, недригайлівське товариство слугує вдалим прикладом успішного поєднання ефективного виробництва і соціальної відповідальності. За такими підрозділами майбутнє не тільки агросектору, а й сільських населених пунктів краю.

Бички і телички — хазяйські скарбнички

Євдокія ТЮТЮННИК,
«Урядовий кур'єр»

ПРИБУТОК. На Чернігівщині набирають обертів виплати господарям спеціальної бюджетної дотації за утримання молодняку ВРХ, який народився на їхніх обійстях. Селяни — люди недовірливі, тож не поспішають хопатися за нову справу, не переконавшись, що вона дійсно вигорить. Так сталося і з виплатою державних компенсацій на телят: до сілрад на її одержання у червні подав документи лише 71 житель області.

— Коли ж на цю кількість людей було нараховано 32 тис. грн і кожен господар одержав обіцяні кошти від 250 до 750 грн (залежно від

віку підростаючого молодняка), їхні односельці збагнули, що справа варта тієї децими часу, що буде витрачена на збір кількох документів. Більше того, хто раніше їх збере, той першим у порядку живої черги отримує гроші, — розповів начальник відділу організації виробництва та маркетингу продукції тваринництва головного управління агропромислового розвитку Чернігівської облдержадміністрації Олег Крапивний. — У липні кількість охочих одержати прибуток за своє теля зросла у понад 14 разів, а нараховані кошти сягнули за півмільйона гривень.

Ця дотація сприяє розвитку в області важливої для

неї галузі, насиченню ринку продукцією тваринництва. А для населення тримісячні бузівки, доки dorostуть до 11-місячного віку, стають своєрідними скарбничками, які щоквартально поповнюються новими коштами.

Як повідомили у пресслужбі Головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації, на Чернігівщині також отримали від держави грошове відшкодування перші вісім власників корів за придбані ними доїльні апарати. Загальна сума виплаченого становить майже 33 тис. грн і приймання документів триває. Більше корів у домашній череді — більше телят, що відтепер теж працюють на добробут селян.

Зберігання зернових під контролем метрологів

Світлана ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

ВИМІРЮВАННЯ. Якщо точність — це ввічливість королів, то саме фахівці державного метрологічного нагляду ДП «Харківстандартметрологія» змушують усіх, хто ухилиється з тих чи інших причин від встановлених норм, дотримуватися їх. А роблять вони це під час планових і позапланових обстежень підприємств, де застосовуються засоби вимірювальної техніки. За перше півріччя цього року група державного метрологічного нагляду ДП «Харківстандартметрологія» виявила порушень на 80% перевірених об'єктах. Про це розповів власному кореспонденту «Урядового кур'єра»

керівник групи Богдан Рудницький. За його словами, фахівці держметнагляду протягом шести місяців провели 50 планових та одну позапланову перевірку. На 40 перевірених підприємствах метрологічна діяльність не відповідала вимогам Закону «Про метрологію та метрологічну діяльність».

Особливу увагу під час перевірок, як зазначив Богдан Рудницький, привернули вимірювальні канали контролю температури зберігання зернових продуктів, що входять до складу інформаційно-вимірювальної системи контролю температури зберігання зернових продуктів типу «МАРС», засоби вимірювальної техніки медичного призначення, ваги електронні тощо. Усі ці 138

приладів були піддані інспекційній повірці і 15 з них забракували за її результатами. Загалом було обстежено 2304 засоби вимірювальної техніки, з яких 516 визнано непридатними до застосування.

Богдан Рудницький поінформував, що порушникам метрологічних норм і правил видано 34 приписи про усунення виявлених недоліків, а 29 — про заборону застосування неповірених приладів.

Не обійшлося, за словами керівника групи державного метрологічного нагляду, і без штрафів. Понад 40 осіб, винних у порушеннях метрологічних норм і правил, притягнуто до адміністративної відповідальності та оштрафовано на 7208 грн. Усі ці кошти надійшли до держбюджету.

РИНОК ПРАЦІ

Між ПТУ і ВНЗ

ПРОФОРІЄНТАЦІЯ. Чимало випускників обирають виші, не здогадуючись, що можуть бути хорошими робітниками

Валентина КОКІНА,
«Урядовий кур'єр»

У багатьох сім'ях побутує думка: діти вийдуть у люди, коли отримають вищу освіту. Байдуже, за якою спеціальністю. Важливо, щоб були престижний виш і диплом у кишені. Скільки ж молоді потім гірко розплачуться за свої помилки! Що робити, коли робота за спеціальністю не подобається, а влаштуватися на іншу неможливо?

Яскравий приклад знайомої родини. Донька закінчила медичний інститут і... поповнила лави безробітних. По-перше, вона страшенно боїться крові, а по-друге, у медиків дуже мізерна зарплата.

Отже, бажано керуватися не лише набутою професією. Як зазначає заступник начальника управління організації профорієнтації та професійного навчання Державного центру зайнятості Інна Бондіні, вибір професії — це складний процес, і він залежить від

того, наскільки людині вдається реально оцінити і свої можливості, і життєві цілі, й потреби ринку праці. Важливо пам'ятати: професію обираєш до душі, працюватимеш на суспільство, а результати твоєї роботи — добробут сім'ї.

Якщо всі складові поєднуються у професії, що потребує вищої освіти, — обираєш відповідний виш. Але, як показує світовий досвід, найкращий шлях до вершин професії — з робітника до спеціаліста. Адже можна з робітничою професією бути чудовим спеціалістом і отримувати пристойну зарплату. А трапляється, і доволі часто, що випускник вишу по його закінченні стає посереднім фахівцем, якого аж ніяк не радує наявність диплома. А ще гірше — згасає надія в рідних, що син чи донька зроблять кар'єру.

Та очевидно молодь не там шукає й не те, упевнена І. Бондіні, бо сучасна економіка України потребує переважно робітничих кадрів.

І є всі передумови почати кар'єрне зростання саме звідти. Наприклад, розвиваються і потребуватимуть робочих рук сфера обслуговування, сільське господарство, хімія, будівництво, екологія. Тож постає запитання: а чи варто витрачати великі гроші, брати кредити, економити усією сім'єю для того, щоб отримати диплом, за яким випускник вишу не зможе потім працевлаштуватися?

— Я б рекомендувала, звичайно, спочатку подивитися на професійно-технічні заклади, а потім уже будувати свою кар'єру відповідно до покликання і до тих змін, які відбуваються в економіці, — радить Інна Анатоліївна. — Адже за останні три роки набір у професійно-технічні заклади невпинно зростає. Це свідчить про те, що й наша профорієнтаційна, і робота професійно-технічних закладів на високому рівні, і нам вдається переконати людей отримувати робітничі професії.

Сфери, які стрімко розвиваються в Україні і потребуватимуть фахівців, відомі. Це сфера обслуговування, ІТ-сфера, будівництво, металообробка, де потреба не тільки у кваліфікованих робітниках, а й у кваліфікованих працівниках з вищою освітою.

Молодь нині проходить шлях від робітника до спеціаліста

Особлива увага нині приділяється інформаційним технологіям і підприємствам саме цієї сфери. Щоб не стати кваліфікованим безробітним, необхідно правильно обрати навчальний заклад, у якому бажаєте отримати професію. А відтак потрібно зібрати про нього максимум інформації. Це має бути заклад з історією, не менш ніж 10 років, бажано, щоб

він мав високий рівень акредитації і вже не перший рік. Тому що система освіти перебуває в стадії реформування, і навчальні заклади, які не мають достатнього професорського й викладацького складу, матеріально-технічної й навчальної бази, зрештою закриваються. Відтак щоб побачити і матеріально-технічну, навчальну базу, і поспілкуватися з викла-

дачами, студентами, раджу відвідувати дні відкритих дверей навчальних закладів. Бажано відвідати кілька заходів за тим напрямом, який ви для себе обираєте. І вже поспілкувавшись зі студентами, викладачами, зібравши додаткову інформацію про рівень освіти, про можливість працевлаштування після навчання, робити остаточний вибір.

**Кількість вакансій
у базі даних державної служби зайнятості, тис.**

Джерело: Державний центр зайнятості України

Про що знають швець та кравець?

ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА. Чернігівські інваліди залюбки працюють на свою удачу

Євдокія ТЮТЮННИК,
«Урядовий кур'єр»

Загалом цим майстрам годиться знати, як найкраще викроїти і пошити. Та нинішні фахівці, котрі працюють на чималому підприємстві, воліють мати ще й упевненість у стабільності свого виробництва. Адже воно одне з небагатьох в області, де 68% працівників — інваліди, переважно з вадами слуху. У час, коли й абсолютно здоровим співгромадянам не завжди вдається знайти роботу, Чернігівське навчально-виробниче підприємство УТОГ відкриті для молодих кадрів і лишається на плаву:

— Ми активно співпрацюємо з центрами зайнятості, запрошуємо інвалідів до нас на роботу, — розповідає його директор Людмила Зубрицька. — Нам вигідно працевлаштовувати людей з особливими потребами і одержувати при цьому дотацію, тобто виплачений упродовж року заробіток повертається підприємству. Наші працівники отримують усі соціальні виплати, премії, навіть 13-ту зарплату маємо! Утримуємо на балансі

Швачка Ніна Сахон шие сучасну красиву медичну форму

гуртожиток для немісцевих.

Дуже допомагає те, що згідно із законодавством цьому колективу надано право на пільги.

— За нульовою ставкою податком на додану вартість оподатковується по-

стачання товарів, що виробляють на підприємстві, інакше кажучи, держава повертає 20% вартості закуплених нами тканин. Ще ми звільнені від оподаткування прибутку та сплати податку на землю, котру маємо в постійному корис-

туванні для виробничих потреб у розмірі 0,65 га, — навела приклади державної підтримки головний бухгалтер підприємства Наталія Іванченко. — Таким чином колектив із соціально вразливим контингентом захищено не від

усіх, звісно, але від багатьох проблем.

Торік, приміром, ця пільгова сума становила 791 тис. грн, її було використано на зниження собівартості продукції та збільшення обігових коштів, що в підсумку спрацювало на прибуток. Та навіть ця значна допомога навряд чи зарадила б, якби кравці, шевці та швачки, а також їхні колеги інших професій не працювали, як мовиться, в поті чола на свою удачу. Приміром, був період, коли спецвіки, котрі тут шиють уже 66 років, відвантажували вагонами в усі куточки України. Робота була настільки напруженою, що навіть інженери у швейному цеху, аби прискорити процес, вивертали шойно застроєні рукавиці. Згодом почалися перетворення в економіці, і робочий одяг став незатребуваним. Зате натовпи споживачів штурмували магазини, аби вхопити підковдру, домашній халат, куртку... Тоді колектив наважився на сміливий крок та опанував пошиття товарів широкого вжитку.

— Головне в нашій справі — відчувати потре-

би ринку і бути готовими до будь-яких змін, — вважає головний інженер Лариса Бокач.

...Гори блакитної тканини у швейному цеху надавали йому вигляду огороженого хмаринкою. Вона здавалася погожою, коли йшлося про приємні речі, і похмурою — коли говорили про проблеми: про дуже старі швейні машини, які є серед новішого обладнання, і про необхідність оновлення технологічного оснащення, про потребу в комп'ютері для експериментальної ділянки, про бажання відкривати торговельні точки в районах області, але велику їхню затратність... Та дивлячись, як усмішками і жвавою жестикуляцією зустрічають у швейному цеху Людмилу Зубрицьку, тричі удостоєну звання «Найкращий директор» за підсумками змагання вітчизняних підприємств УТОГ, навіть не треба бути дактилологом (знавцем мови жестів), аби зрозуміти, що на цьому виробництві не витають у хмарах, бо знають, як важливо триматися одне одного, аби міцно стояти на землі.

ОРИЄНТИР

ДОКУМЕНТИ

КОМЕНТАРІ

КОНСУЛЬТАЦІЇ

РЕКЛАМА

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Загальнодержавну цільову програму передачі гуртожитків у власність територіальних громад на 2012-2015 роки

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Затвердити Загальнодержавну цільову програму передачі гуртожитків у власність територіальних громад на 2012-2015 роки (далі — Програма), що додається.

2. Кабінету Міністрів України:

при підготовці проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік» та проектів законів України про Державний бюджет України на відповідний рік передбачати кошти для фінансування заходів, передбачених Програмою;

протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

3. Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям, органам місцевого самоврядування:

протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом розробити та затвердити відповідно до завдань Програми регіональні та місцеві програми передачі гуртожитків у власність територіальних громад;

під час розроблення та затвердження проектів місцевих бюджетів передбачати у них необхідні кошти для забезпечення виконання регіональних та місцевих програм (заходів).

4. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
21 червня 2012 року
№ 4995-VI

ЗАТВЕРДЖЕНО
Законом України
від 21 червня 2012 року № 4995-VI

ЗАГАЛЬНОДЕРЖАВНА ЦІЛЬОВА ПРОГРАМА ПЕРЕДАЧІ ГУРТОЖИТКІВ У ВЛАСНІСТЬ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД НА 2012-2015 РОКИ

Загальна частина

Відповідно до Закону України «Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків» громадяни, які проживають у гуртожитках державної форми власності та на яких поширюється дія зазначеного Закону, можуть приватизувати займані ними житлові приміщення після передачі гуртожитків у власність територіальних громад.

Мета Програми

Метою Програми є передача гуртожитків у власність територіальних громад для забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків.

Шляхи і способи розв'язання проблеми

Для розв'язання проблеми необхідно здійснити передачу гуртожитків у власність територіальних громад шляхом:

затвердження графіка обов'язкової передачі гуртожитків (графік передачі затверджується Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями) із встановленням строків передачі;

встановлення обсягів і строків фінансування заходів, передбачених Програмою, за рахунок державного і місцевого бюджетів, інших джерел, передбачених законом (за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах житлової політики та житлово-комунального господарства, щороку під час розподілу коштів між регіонами в межах бюджетних призначень на відповідний рік.

Прогнозні обсяги та джерела фінансування Програми наведені в додатку 1.

Завдання і заходи з виконання Програми наведені в додатку 2.

Пооб'єктний перелік гуртожитків державної форми власності, які підлягають передачі у власність територіальних громад, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сферах житлової політики та житлово-комунального господарства, щороку під час розподілу коштів між регіонами в межах бюджетних призначень на відповідний рік.

Очікувані результати, ефективність Програми

У результаті виконання Програми у власність територіальних громад буде передано 1058 гуртожитків загальною площею 2457,82 тис. кв. метрів, що сприятиме зменшенню зумовленої житловою проблемою соціальної напруженості в суспільстві, яка існує багато років.

Зокрема, у власність територіальних громад очікується передати:

у 2012 році — 214 гуртожитків;
у 2013 році — 263 гуртожитки;
у 2014 році — 294 гуртожитки;
у 2015 році — 287 гуртожитків.

Ефективність виконання Програми визначається за результатами проведення щорічного моніторингу з урахуванням дотримання строків здійснення та обсягів фінансування передбачених нею заходів, кількості гуртожитків, переданих у власність територіальних громад, чисельності громадян, які набули право власності на житлові приміщення в таких гуртожитках.

Обсяги та джерела фінансування Програми

Фінансування Програми здійснюється за рахунок коштів державного і місцевого бюджетів та інших джерел, передбачених законом.

Загальний обсяг фінансування, передбачений регіональними програмами передачі гуртожитків у власність територіальних громад, становить 1 224 400,1 тис. гривень, з них з державного бюджету — 612 200,05 тис. гривень, з місцевих бюджетів — 612 200,05 тис. гривень.

Обсяг видатків на виконання Програми уточнюються під час складення проекту Державного бюджету України на відповідний рік.

Розподіл коштів між регіонами здійснюється відповідно до затвердженого Кабінетом Міністрів України Порядку використання коштів, передбачених для виконання Програми.

Додаток 1
до Програми

ПАСПОРТ

Загальнодержавної цільової програми передачі гуртожитків у власність територіальних громад на 2012-2015 роки

1. Концепція Програми схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 13 січня 2010 р. № 83.
2. Програма затверджена Законом України від 21 червня 2012 р. № 4995-VI.

3. Державний замовник-координатор Програми — Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України.

4. Державні замовники Програми — Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації.

5. Керівник Програми — перший заступник Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства.

6. Виконавці заходів, передбачених Програмою, — Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, Державна служба статистики України, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації, органи місцевого самоврядування.

7. Строк виконання — 2012-2015 роки.

8. Прогнозні обсяги та джерела фінансування

тис. гривень

Джерела фінансування	Обсяг фінансування	У тому числі за роками			
		2012	2013	2014	2015
Державний бюджет	612200,05	124478,9	158664,05	171057,9	157999,2
Місцевий бюджет	612200,05	124478,9	158664,05	171057,9	157999,2
Усього	1224400,1	248957,8	317328,1	342115,8	315998,4
Керівник програми _____		(підпис)		(ініціали та прізвище)	
М.П. _____					
(Додаток 2 на сайті «УК»)					

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про виконання програм Глобального фонду для боротьби із СНІДом, туберкульозом та малярією в Україні

Цей Закон визначає порядок виконання програм Глобального фонду для боротьби із СНІДом, туберкульозом та малярією (далі — Глобальний фонд) в Україні.

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні: грант — кошти Глобального фонду, що надаються основному реципієнту (основним реципієнтам) на безоплатній та безповоротній основі (безповоротна фінансова допомога) для здійснення цільових заходів у сфері профілактики та протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу, туберкульозу в Україні та є благодійною допомогою;

договір про надання гранту — договір, укладений між Глобальним фондом та основним реципієнтом з метою виконання програми (частини програми) Глобального фонду;

Національний координатор — Кабінет Міністрів України;

основний реципієнт — юридична особа (резидент), що відповідає вимогам, установленим Глобальним фондом, та визначена у заявці Національного координатора з метою виконання програми Глобального фонду; програма Глобального фонду — комплекс цільових заходів у сфері профілактики та протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу, туберкульозу, зазначених у договорі про надання гранту. Програми Глобального фонду виконуються на засадах благодійництва згідно із Законом України «Про благодійництво та благодійні організації»;

субгрант — частина гранту, що надається основним реципієнтом субреципієнту на безоплатній та безповоротній основі (безповоротна фінансова допомога) для здійснення цільових заходів у сфері профілактики та протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу, туберкульозу;

субреципієнт — визначена основним реципієнтом у порядку, встановленому Глобальним фондом, юридична особа (резидент), що бере участь у виконанні договору про надання гранту. Між основним реципієнтом та субреципієнтом укладається договір про надання субгранту.

Стаття 2. Державна підтримка програм Глобального фонду

1. Заходи, передбачені програмами Глобального фонду, впроваджуються під час розроблення державних цільових програм у сфері профілактики та протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу, туберкульозу.

Стаття 3. Національний координатор

1. Національний координатор: сприяє узгодженій діяльності органів виконавчої влади, громадських та благодійних організацій, підприємств, установ та організацій у сфері протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу, туберкульозу;

організовує подання національних заявок Глобальному фонду від України та контролює здійснення цільових заходів відповідно до програм Глобального фонду;

сприяє розвитку ефективного партнерства та залученню до виконання програм Глобального фонду органів державної влади, підприємств, установ та організацій, зокрема громадських і благодійних, та донорів;

сприяє реалізації мультисекторального підходу до виконання програм, передбачених договорами про надання гранту, узгодженню напрямів та обсягів фінансової допомоги у сфері протидії туберкульозу та ВІЛ-інфекції/СНІДу від різних донорів;

визначає основного реципієнта (основних реципієнтів) та здійснює нагляд за використанням гранту, включаючи оцінку діяльності основного реципієнта (основних реципієнтів), погоджує зміни до програм Глобального фонду.

Стаття 4. Отримання грантів

1. Гранти отримуються з метою здійснення заходів у сфері профілактики та протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу, туберкульозу на підставі заявки Національного координатора, схваленої Глобальним фондом.

2. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування або засновані ними підприємства, установи та організації можуть виступати основними реципієнтами (субреципієнтами) грантів (субгрантів) та безоплатно одержувати від реципієнтів (субреципієнтів) послуги та майно, придані за кошти гранту (субгранту).

3. Отримання грантів (субгрантів) органами державної влади не є фінансовим забезпеченням діяльності системи органів виконавчої влади, що здійснюється згідно із законами України «Про джерела фінансування органів державної влади» та «Про центральні органи виконавчої влади» й здійснюється відповідно до цього Закону.

4. З метою отримання грантів (субгрантів) основні реципієнти (субреципієнти) відкривають у банках у встановленому порядку окремі спеціальні рахунки в іноземній та національній валюті.

5. У разі якщо основним реципієнтом (субреципієнтом) є розпорядник бюджетних коштів, рахунки в національній валюті відкриваються в органах Державної казначейської служби України.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України з питань соціального захисту військовослужбовців

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190 із наступними змінами):

1) статтю 16 викласти в такій редакції:

«Стаття 16. Одноразова грошова допомога у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовця, військовозобов'язаних та резервістів, які призвані на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві

1. Одноразова грошова допомога у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів, які призвані на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві (далі — одноразова грошова допомога), — гарантована державою виплата, що здійснюється особам, які згідно з цим Законом мають право на її отримання.

2. Одноразова грошова допомога призначається і виплачується у разі:

1) загибелі (смерті) військовослужбовця під час виконання ним обов'язків військової служби або внаслідок захворювання, пов'язаного з виконанням ним обов'язків військової служби;

2) смерті військовослужбовця, що настала в період проходження ним військової служби або внаслідок захворювання чи нещасного випадку, що мали місце в період проходження ним військової служби;

3) загибелі (смерті) військовозобов'язаного або резервіста, якого призвано на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві, що настала під час виконання обов'язків військової служби або служби у військовому резерві;

4) встановлення військовослужбовцю інвалідності, що настала внаслідок поранення (контузії, травми або каліцтва), отриманого ним під час виконання обов'язків військової служби або внаслідок захворювання, пов'язаного з виконанням ним обов'язків військової служби, чи встановлення інвалідності особі після її звільнення з військової служби внаслідок причин, зазначених у цьому підпункті;

5) встановлення військовослужбовцю інвалідності, що настала в період проходження ним військової служби або внаслідок захворювання, пов'язаного з проходженням ним військової служби, або встановлення особі, звільненій з військової служби, інвалідності не пізніше ніж через три місяці після звільнення її з військової служби чи після закінчення тримісячного строку, але внаслідок захворювання або нещасного випадку, що мали місце в період проходження зазначеної служби;

6) встановлення військовозобов'язаному або резервісту, якого призвано на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві, інвалідності, що настала внаслідок поранення (контузії, травми або каліцтва), заподіяного військовозобов'язаному або резервісту при виконанні обов'язків військової служби або служби у військовому резерві, або не пізніше ніж через три місяці після закінчення зборів, проходження служби у військовому резерві, але внаслідок захворювання або нещасного випадку, що мали місце в період проходження цих зборів, служби у військовому резерві;

7) отримання військовослужбовцем поранення (контузії, травми або каліцтва) під час виконання ним обов'язків військової служби, що призвело до часткової втрати працездатності без встановлення йому інвалідності;

8) отримання військовослужбовцем строкової військової служби поранення (контузії, травми або каліцтва) у період проходження ним строкової військової служби, що призвело до часткової втрати працездатності без встановлення йому інвалідності;

9) отримання військовозобов'язаним або резервістом, якого призвано на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві, поранення (контузії, травми або каліцтва) при виконанні обов'язків військової служби або служби у військовому резерві, що призвело до часткової втрати працездатності без встановлення йому інвалідності.

3. Військовослужбовці вважаються такими, що виконують обов'язки військової служби, за умов, визначених Законом України «Про військовий обов'язок і військову службу».

Військовозобов'язані та резервісти вважаються такими, що виконують обов'язки військової служби, служби у військовому резерві, за умов, визначених Законом України «Про військовий обов'язок і військову службу», указами Президента України»;

2) доповнити статтями 16¹-16⁴ такого змісту:

«Стаття 16¹. Особи, які мають право на призначення та отримання одноразової грошової допомоги

1. У випадках, зазначених у підпунктах 1-3 пункту 2 статті 16 цього Закону, право на призначення та отримання одноразової грошової допомоги мають члени сім'ї, батьки та утриманці загиблого (померлого) військовослужбовця, військовозобов'язаного або резервіста.

2. Члени сім'ї та батьки загиблого (померлого) військовослужбовця, військовозобов'язаного або резервіста визначаються відповідно до Сімейного кодексу України, а утриманці — відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб».

Стаття 16². Розмір одноразової грошової допомоги

1. Одноразова грошова допомога призначається і виплачується у розмірі:

а) 500-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб, — у разі загибелі (смерті) військовослужбовця, військовозобов'язаного або резервіста у випадках, зазначених у підпунктах 1-3 пункту 2 статті 16 цього Закону;

б) 250-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб, — у разі встановлення військовослужбовцю інвалідності I групи, 200-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб, — у разі встановлення військовослужбовцю інвалідності II групи, 150-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб, — у разі встановлення військовослужбовцю інвалідності III групи (підпункт 4 пункту 2 статті 16 цього Закону).

2. Одноразова грошова допомога у випадках, зазначених у підпунктах 5-9 пункту 2 статті 16 цього Закону, призначається і виплачується залежно від встановленої військовослужбовцю, військовозобов'язаному або резервісту інвалідності та ступеня втрати ним працездатності у розмірі, визначеному Кабінетом Міністрів України. При цьому у випадках, зазначених у підпункті 5 пункту 2 статті 16 цього Закону, розмір одноразової грошової допомоги не може бути меншим за 70-кратний прожитковий мінімум, встановлений законом для працездатних осіб.

Стаття 16³. Призначення і виплата одноразової грошової допомоги

1. Одноразова грошова допомога у випадках, передбачених підпунктами 1-3 пункту 2 статті 16 цього Закону, призначається і виплачується рівними частками всім особам, які мають право на її отримання. У разі відмови якоїсь з осіб, зазначених у статті 16¹ цього Закону, від отримання одноразової грошової допомоги її частка розподіляється між іншими особами, які мають право на її отримання.

2. У випадках, передбачених підпунктами 4-9 пункту 2 статті 16 цього Закону, одноразова грошова допомога призначається і виплачується відповідним військовослужбовцям, військовозобов'язаним або резервістам.

3. Встановлення інвалідності або визначення ступеня втрати працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовцям, військовозобов'язаним та резервістам здійснюється в індивідуальному порядку державними закладами охорони здоров'я відповідно до законодавства.

4. Якщо протягом двох років військовослужбовцю, військовозобов'язаному або резервісту після первинного встановлення інвалідності або ступеня втрати працездатності без встановлення інвалідності під час повторного огляду буде встановлено вищу групу інвалідності або більший відсоток втрати працездатності, що дає їм право на отримання одноразової грошової допомоги в більшому розмірі, виплата провадиться з урахуванням раніше виплаченої суми.

5. У разі встановлення інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовцю, особі, звільненій з військової служби, який (яка) на день отримання інвалідності, визначення ступеня втрати працездатності без встановлення інвалідності або на день його (її) звільнення з військової служби обіймав (обіймала) посаду в державному органі, установі, організації із залишенням на військовій службі, виплата одноразової грошової допомоги здійснюється за рахунок коштів цих державних органів, установ, організацій, до яких він (вона) були відряджені.

У такому самому порядку здійснюється виплата одноразової грошової допомоги особам, які мають право на її отримання у разі загибелі (смерті) військовослужбовця, якого було відряджено до державного органу, установи, організації із залишенням його на військовій службі.

6. Одноразова грошова допомога призначається і виплачується Міністерством оборони України, іншими центральними органами виконавчої влади, що здійснюють керівництво військовими формуваннями та правоохоронними органами, а також органами державної влади, військовими формуваннями та правоохоронними органами, в яких передбачено проходження військової служби військовослужбовцями, навчальних (або перевірочних) та спеціальних зборів — військовозобов'язаними, проходження служби у військовому резерві — резервістами.

7. Якщо особа одночасно має право на отримання одноразової грошової допомоги, передбаченої цим Законом, та одноразової грошової допомоги або компенсаційної виплати, встановлених іншими нормативно-правовими актами, виплата грошових сум здійснюється за однією з підстав за її вибором.

8. Особи, які мають право на отримання одноразової грошової допомоги, передбаченої цим Законом, можуть реалізувати його протягом трьох років з дня виникнення у них такого права.

9. Порядок призначення і виплати одноразової грошової допомоги визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 16⁴. Підстави, за якими призначення і виплата одноразової грошової допомоги не здійснюються

1. Призначення і виплата одноразової грошової допомоги не здійснюються, якщо загибель (смерть), поранення (контузія, травма або каліцтво), інвалідність або часткова втрата працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовця, військовозобов'язаного або резервіста є наслідком:

- а) вчинення ним злочину або адміністративного правопорушення;
- б) вчинення ним дій у стані алкогольного, наркотичного чи токсичного сп'яніння;
- в) навмисного спричинення собі тілесного ушкодження, іншої шкоди своєму здоров'ю або самогубства (крім випадку доведення особи до самогубства, встановленого судом);
- г) подання особою завідомо неправдивих відомостей для призначення і виплати одноразової грошової допомоги».

2. У статті 29 Закону України «Про Службу безпеки України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 27, ст. 382; 2006 р., № 51, ст. 519):

у назві слова «у разі загибелі (смерті) або каліцтва» замінити словами «у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності»;

частини першу і другу замінити однією частиною такого змісту: «Виплата одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовця Служби безпеки України здійснюється в порядку та на умовах, визначених Законом України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей».

У зв'язку з цим частини третю і четверту вважати відповідно частинами другою і третьою.

3. У статті 21 Закону України «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 35, ст. 236; 2006 р., № 51, ст. 519):

у назві слова «у разі загибелі (смерті) або каліцтва» замінити словами «у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності»;

частини першу і другу замінити однією частиною такого змісту: «Виплата одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовця Управління державної охорони України здійснюється в порядку та на умовах, визначених Законом України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей».

У зв'язку з цим частини третю і четверту вважати відповідно частинами другою і третьою.

4. Частини дванадцяту і тринадцяту статті 21 Закону України «Про розвідувальні органи України» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 19, ст. 94; 2006 р., № 14, ст. 116, № 51, ст. 519; 2008 р., №№ 5-8, ст. 78) викласти в такій редакції:

«У разі загибелі (смерті) співробітника кадрового складу розвідувального органу України під час виконання ним службових обов'язків за його сім'єю зберігається право на одержання жилого приміщення для постійного проживання.

Виплата одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності співробітника кадрового складу розвідувального органу України здійснюється в порядку та на умовах, визначених Законом України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей».

5. Статтю 14 Закону України «Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 32, ст. 225) викласти в такій редакції:

«Стаття 14. Соціальний і правовий захист військовослужбовців, членів їх сімей та працівників Служби правопорядку

Соціальний і правовий захист військовослужбовців Служби правопорядку та членів їх сімей здійснюється відповідно до Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей», інших нормативно-правових актів.

Соціальний захист працівників Служби правопорядку забезпечується відповідно до законодавства про працю, інших нормативно-правових актів».

6. У статті 26 Закону України «Про Державну прикордонну службу України» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 27, ст. 208; 2006 р., № 51, ст. 519; 2007 р., № 7-8, ст. 66, № 33, ст. 442):

у назві слова «у разі загибелі (смерті) або каліцтва» замінити словами «у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності»;

частини першу і другу викласти в такій редакції: «Виплата одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовця Державної прикордонної служби України здійснюється в порядку та на умовах, визначених Законом України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей».

У разі загибелі (смерті) військовослужбовця Державної прикордонної служби України під час виконання ним обов'язків військової служби за його сім'єю зберігається право на одержання жилого приміщення для постійного проживання».

ОРІЄНТИР № 29

телефонного номера безоплатної правової допомоги, єдиної IP-мережі, що об’єднує центри з використанням технології IP-телефонії, єдиної електронної системи адміністрування справ, щодо яких надається вторинна правова допомога, єдиної системи електронного документообігу в мережі центрів); проведення інформаційної кампанії з питань надання безоплатної правової допомоги (розміщення соціальної реклами на радіо, телебаченні та в Інтернеті, здійснення публікацій, виступи на радіо і телебаченні, проведення круглих столів, конференцій, інших інформаційних заходів); узагальнення результатів виконання етапів формування системи безоплатної правової допомоги, розроблення відповідних пропозицій, у тому числі з удосконалення законодавства. Строк виконання Програми становить п’ять років.

Очікувані результати виконання Програми, визначення її ефективності

Виконання Програми дасть змогу забезпечити доступ до якісної безоплатної правової допомоги осіб, які потребують такої допомоги, а саме: створити належні умови для надання безоплатної первинної правової допомоги та поетапної реалізації Закону в частині забезпечення надання безоплатної вторинної правової допомоги; сформуувати ефективну розгалужену систему безоплатної правової допомоги, що забезпечить реалізацію зобов’язань України за Міжнародним пактом про громадянські та політичні права, Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод, Конвенцією про статус біженців, Конвенцією про правову допомогу та правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах, положень нового Кримінального процесуального кодексу України щодо залучення захисника за призначенням, зменшення кількості звернень до Європейського суду з прав людини щодо порушення Україною зобов’язань у сфері захисту прав людини, оскільки у національних інстанціях буде забезпечено доступ осіб до правової допомоги та справедливого судочинства.

Оцінка фінансових, матеріально-технічних і трудових ресурсів, необхідних для виконання Програми

Фінансування Програми планується здійснювати за рахунок коштів, передбачених у державному бюджеті, а також за рахунок інших не заборонених законодавством джерел. Орієнтовний обсяг видатків, необхідних для виконання Програми, становить 402 млн. гривень, у тому числі: у 2013 році — 139 млн. гривень, зокрема для здійснення першого заходу — 102,1 млн. гривень, другого — 1,3 млн., третього та шостого — в межах видатків, передбачених законом про Державний бюджет України на 2013 рік Мін’юсту як головному розпорядникові бюджетних коштів, четвертого — 34,6 млн., п’ятого — 1 млн. гривень; у 2014 році — 98 млн. гривень, зокрема для здійснення першого заходу — 32,6 млн. гривень, другого — 1,5 млн., третього та шостого — у межах видатків, передбачених законом про Державний бюджет України на 2014 рік Мін’юсту як головному розпорядникові бюджетних коштів, четвертого — 62,4 млн., п’ятого — 1,5 млн. гривень;

у 2015—2017 роках — 165 млн. гривень, зокрема для здійснення першого заходу — 10 млн. гривень, другого — 7,5 млн., третього — 3 млн., четвертого — 125,5 млн., п’ятого, шостого та дев’ятого — у межах видатків, передбачених законом про Державний бюджет України на відповідний рік Мін’юсту як головному розпорядникові бюджетних коштів, сьомого — 18 млн., восьмого — 1 млн. гривень.

Оцінка матеріально-технічних і трудових ресурсів проводиться з урахуванням основних прогностичних показників економічного і соціального розвитку, які подаються разом з проектом закону про Державний бюджет України на відповідний рік, інших прогностичних документів, затверджених в установленому порядку. Обсяги фінансування Програми уточнюються під час складання проекту Державного бюджету України на відповідний рік в межах видатків, передбачених для головного розпорядника бюджетних коштів.

Остаточна оцінка фінансових, матеріально-технічних і трудових ресурсів, необхідних для виконання Програми (з обґрунтуванням обсягів фінансових ресурсів за джерелами фінансування та результатами проведення оцінки реальних можливостей ресурсного забезпечення виконання Програми за рахунок коштів державного бюджету, а також інших не заборонених законодавством джерел), проводиться після узагальнення пропозицій, що надійшли від міністерств, інших центральних органів виконавчої влади під час розроблення проекту Програми.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 20 червня 2012 р. № 431-р
Київ

Про затвердження прогностичного балансу надходження та розподілу природного газу по Україні на 2012 рік

Затвердити прогностичний баланс надходження та розподілу природного газу по Україні на 2012 рік згідно з додатком.

Прем’єр-міністр України М. АЗАРОВ

Додаток
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 20 червня 2012 р. № 431-р
ПРОГНОСТИЧНИЙ БАЛАНС
надходження та розподілу природного газу по Україні на 2012 рік

(млн. куб. метрів)

Надходження природного газу	Усього				
I. Ресурси природного газу у 2012 році — усього у тому числі:	68 156				
1. Газ, видобутий в Україні, — усього у тому числі:	20 727 (16 155 — ресурс для населення)				
дочірньою компанією “Укргазвидобування” ПАТ “Укрнафта” державним акціонерним товариством “Чорноморнафтогаз”	15 010 (13 855 — ресурс для населення)				
іншими газодобувними підприємствами	2130 (1153 — ресурс для населення)				
2. Надходження імпортованого газу для НАК “Нафтогаз України”	2416 (для промисловості)				
3. Надходження для компанії Ostchem Holding Limited	27 000				
4. Відбір з підземних сховищ природного газу у тому числі газу власного видобутку для потреб населення	8124				
	12 305				
	916				
Розподіл природного газу	Усього	У тому числі за кварталами			
		I	II	III	IV
II. Розподіл природного газу — усього	68 156	22 554	12 899	14 714	17 989
1. По Україні — усього у тому числі:	54 931	22 554	8012	7082	17 283
На виробничо-технологічні потреби — усього у тому числі:	4397	1463	723	802	1409
дочірній компанії “Укртрансгаз” виробничо-технологічні витрати та втрати газорозподільних підприємств газодобувним підприємствам	2500	746	438	494	822
Сировина для виробництва скрапленого газу та стабільного бензину	1064	512	79	102	371
Витрати природного газу власного видобутку ПАТ “Укрнафта” як технологічної сировини, що використовується на виробництво аміаку на орендованих потужностях у ПАТ “ДніпроАзот” Споживачам України — усього з них:	833	205	206	206	216
населенню та для забезпечення горіння Вічного вогню з ресурсу газу власного видобутку релігійним організаціям	148	38	35	38	37
бюджетним установам та організаціям теплогенеруючим підприємствам та теплоелектроцентралям (для виробництва теплової енергії для потреб населення та релігійних організацій)	577	147	107	157	166
промисловим споживачам	49 809	20 906	7147	6085	15 671
2. Експорт товарного природного газу до Республіки Польща з ресурсу дочірньої компанії “Укргазвидобування”	17 071	8483	1686	1085	5817
3. Закачування до підземних сховищ газу	29	17	2	1	9
	930	502	63	16	349
	8150	4233	665	340	2912
	23629	7671	4731	4643	6584
	90			30	60
	13 135		4887	7602	646

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 11 липня 2012 р. № 451-р
Київ

Питання Державної екологічної інспекції

Погодитися з пропозицією Міністерства екології та природних ресурсів щодо можливості забезпечення здійснення покладених на Державну екологічну інспекцію функцій і повноважень Міністерства охорони навколишнього природного середовища, що припиняється, у частині реалізації державної політики із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів.

Прем’єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 11 липня 2012 р. № 456-р
Київ

Про передачу частини будівлі у м. Вугледарі Державній судовій адміністрації

Погодитися з пропозицією Державної судової адміністрації і Міністерства енергетики та вугільної промисловості щодо передачі частини будівлі № 1 загальною площею 188,1 кв. метра (інвентарний номер 1025) по вул. Трифопова, 22, у м. Вугледарі Донецької області в оперативне управління зазначеної Адміністрації для розміщення Вугледарського міського суду.

Прем’єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 11 липня 2012 р. № 457-р
Київ

Про погодження передачі нерухомого майна у м. Краснограді в державну власність

Погодитися з пропозицією Генеральної прокуратури України та Красноградської міської ради (Харківська область) щодо передачі будівлі (літер А—2) та споруди (літер Б) по вул. Леніна, 73, у м. Краснограді в державну власність із закріпленням їх на праві оперативного управління за Генеральною прокуратурою України.

Прем’єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 11 липня 2012 р. № 458-р
Київ

Про передачу в 2012 році деяких бюджетних призначень Генеральній прокуратурі України

1. Відповідно до частини шостої статті 23 Бюджетного кодексу України передати бюджетні призначення, передбачені Міністерству оборони на 2012 рік у загальному фонді державного бюджету за програмою 2101020 «Забезпечення діяльності Збройних Сил України та підготовка військ», у сумі 33190,2 тис. гривень (видатки споживання, у тому числі 22354,7 тис. — на оплату праці, 1675,4 тис. — на оплату комунальних послуг та енергоносіїв) Генеральній прокуратурі України за програмою 0901010 «Нагляд органів прокуратури за додержанням законів та представницькі функції в суді».

2. Забезпечити після погодження в установленому порядку передачі бюджетних призначень, передбаченої пунктом 1 цього розпорядження, з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету:

1) Міністерству фінансів — внесення відповідних змін до розпису державного бюджету;

2) Державній казначейській службі — перерахування Генеральній прокуратурі України бюджетних коштів відповідно до переданих бюджетних призначень.

Прем’єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 25 червня 2012 р. № 461-р
Київ

Про внесення змін до переліку об’єктів і заходів, що фінансуються у 2012 році за рахунок коштів державного фонду регіонального розвитку

Внести до переліку об’єктів і заходів, що фінансуються у 2012 році за рахунок коштів державного фонду регіонального розвитку, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 25 квітня 2012 р. № 243, зміни, що додаються.

Прем’єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 25 червня 2012 р. № 461-р

ЗМІНИ,
що вносяться до переліку об’єктів і заходів, що фінансуються у 2012 році за рахунок коштів державного фонду регіонального розвитку

1. У графі «Обсяг фінансування, найменування об’єкта, його місцезнаходження, вид робіт» у розділі «Об’єкти і заходи, що фінансуються за рахунок 70 відсотків коштів державного фонду регіонального розвитку, які розподіляються відповідно до чисельності населення, що проживає у відповідному регіоні»:

1) у позиції «Донецька область»:

в абзаці дванадцятому слова «будівництво загальноосвітньої школи» замінити словами і цифрами «реконструкція котельні № 23»;

абзац чотирнадцятий після слова «будівництва» доповнити словом «клубу»;

2) у позиції «Харківська область»:

абзац п’ятий викласти у такій редакції:

«1260 тис. — Ізюмська центральна міська лікарня по пров. Залікарняному, 2, у м. Ізюмі — реконструкція операційного блока»;

в абзаці шостому слово «ремонт» виключити;

в абзаці сьомому слова і цифри «вул. Луначарського, 42» замінити словами і цифрами «вул. Луначарського, 42а»;

в абзаці тринадцятому слова «капітальний ремонт покрівлі» замінити словами «реконструкція будівлі»;

абзац чотирнадцятий викласти у такій редакції:

«1323,64 тис. — будівля літер Б-1 дошкільного навчального закладу № 2 по пров. Нижньому, 13, у м. Вовчанську — реконструкція з розширенням»;

в абзаці п’ятнадцятому слова «облаштування та добудова внутрішніх туалетів» замінити словами «реконструкція приміщень роздягалень під внутрішні туалети»;

3) у позиції «Черкаська область»:

абзац третій викласти у такій редакції:

«3432,88 тис. — житловий будинок для сімей з дітьми-інвалідами по вул. Конєва, 15/1, у м. Черкасах — друга черга (вбудовано-прибудовані приміщення); влаштування житлових приміщень (реконструкція)»;

в абзаці четвертому цифри «535,419» замінити цифрами «940».

2. У графі «Обсяг фінансування, найменування об’єкта, його місцезнаходження, вид робіт» у розділі «Об’єкти і заходи, що фінансуються за рахунок 30 відсотків коштів державного фонду регіонального розвитку, які розпо-

ЖКГ: АКТУАЛЬНА ТЕМА

Жителі самі беруться за справу

НОВАЦІЇ. За рік підприємство запропонувало якісно нові підходи у вирішенні численних проблем міста

Олександр ВЕРТІЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Комунальне підприємство «Сумижитло», створене рік тому, пройшло доволі складний і звивистий шлях становлення. Однак, до честі міської влади, яка ініціювала починання, і самих комунальників, підрозділ одночасно відбувся і тепер наполегливо наводить лад у Сумах. Городяни теж упевнилися, що подальша «ЖЕКізація» веде до глухого кута, з якого було б усе складніше шукати виходи.

Головний принцип, яким керувався міська влада, дати їй можливість реально впливати на роботу комунальної служби в особі єдиного підприємства, що комплексно відповідає за стан справ у Сумах. Інновація полягала саме в тому, що практично для всіх робіт КП наймає підрядників — ті структури й організації, які здатні швидко, якісно і недорого виконати необхідні роботи. Іншими словами, з'явилася здорова конкуренція, від якої, звісно ж, завжди користь.

На підтвердження економічної ефективності нововведення — кілька цифр. За рік роботи за утримання будинків, споруд і прибудинкових територій було нараховано понад 46,5 млн грн. За цей період унаслідок перерахунку сума зменшилась на 2,2 млн, тобто населення заплатило лише за фактично надані послуги, а не якісь віртуальні роботи.

Водночас рівень оплати за послуги комунального підприємства з урахуванням субсидій і пільг становить на 1 липня становив приблизно 87%, що є доволі об'єктивним індикатором якості роботи.

Обслуговують сервісні центри

Чи не найголовнішим досягненням сумських комунальників стало створення розгалуженої мережі сервісних центрів практично в кожному густонаселеному районі міста. Сьогодні функціонують п'ять

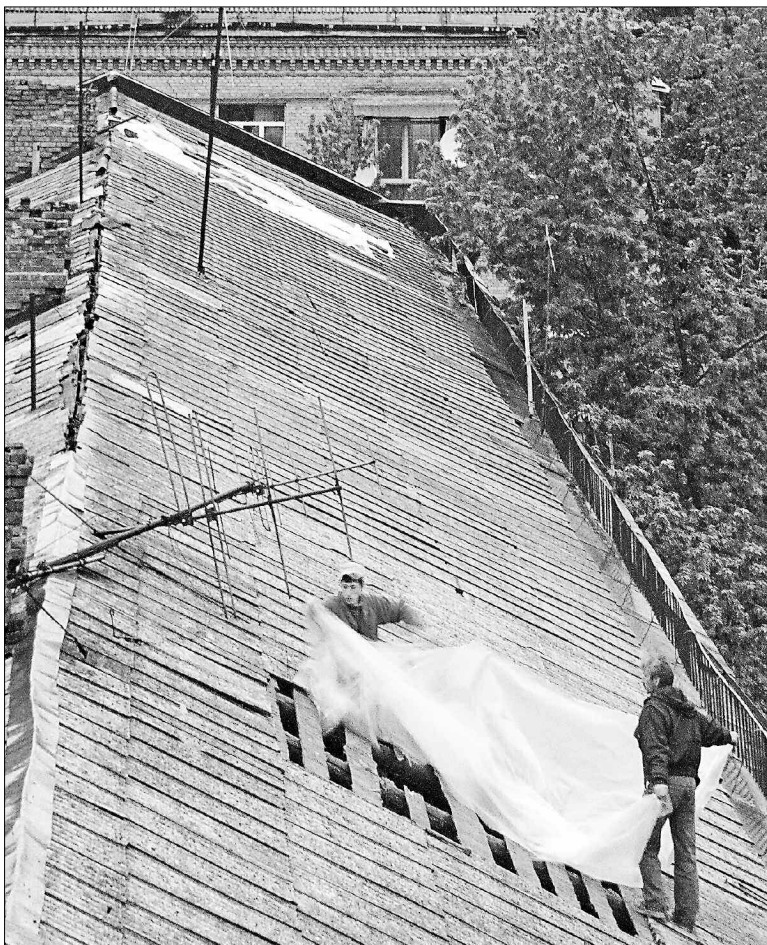

Фото Володимира ЗАКІ

Дах над головою має бути надійним

— «Курський», «Кіровський», «Прокоф'євський», «Коротченко» та «Ремісничий». Незабаром відчинять двері ще один на вулиці Троїцькій, 49, що істотно допоможе мешканцям у вирішенні десятків зловбодених проблем.

Приміщення і обладнання відповідають усім європейським стандартам. Навіть дещо ніяково пригадувати задимлені підвали колишніх ЖЕКів, до яких приходили сумчани з численними скаргами чи проханнями. А в кожному центрі зроблено капітальний ремонт, придбано нові меблі і оргтехніку, словом, панує ідеальний порядок. Працюють паспортисти, які без

тяганини розв'язують усі питання, є спеціалісти по роботі з населенням — вони надають консультації, роз'яснення. Приймають заявки на ремонт, а також подяки і скарги (якщо такі є). Зараз подяки одночасно переважають, бо спеціалісти центрів не створюють проблемних ситуацій, а відразу ж шукають можливості, як допомогти відвідувачеві.

Call-центр не тільки слухає, а й допомагає

Важливим штрихом до загальної комунальної картини в Сумах

ДОВІДКА «УК»

КП «Сумижитло» обслуговує 1001 будинок загальною площею 2,9 млн м². Площа території, яку прибирають працівники, 1,1 млн м².

Минулого року відремонтовано 85 під'їздів на суму майже 1 млн грн, покривлі дахів площею понад 365 тис. м² (4,7 млн грн), стики панельних будинків на 1,2 млн грн, або 16, 2 тис. погонних метрів. Загалом виконано поточних ремонтів на 11, 2 млн грн, що в кілька разів більше показників попередніх років.

стало створення єдиного міського call-центру, що став надійною ланкою між мешканцями і безпосередньо тими, хто відповідає за стан житлового господарства. Тепер не треба годинами добиватися телефоном на той чи інший номер, аби зробити заявку. Досить набрати багатоканальний цілодобовий 70-21-70, як звернення відразу ж буде не тільки прийняте, а й узяті на контроль аж до повного вирішення.

Можна уявити, який обсяг виконують 22 оператори, якщо за добу надходять у середньому 700 дзвінків різного характеру — на ліквідацію аварійних ситуацій, виконання поточного ремонту і технічне обслуговування тощо. Це головним чином стресостійкі працівники, яким не менше двох третин часу доводиться вислуховувати скарги чи нарікання дозволити новачків на різні життєві ситуації.

Спеціально розроблена програма обліковує час, протягом якого сумчани виходять на зв'язок з оператором, як правило, він становить не більше 10 – 12 секунд. Відтак виключені випадки, що хтось не може додзвонитися. Якщо і трапляються непередбачувані збої, то старший оператор сама телефонує абоненту і вияснює суть питання.

До того ж, міський голова Геннадій Мінаєв і начальник управління ЖКГ Ярослав Куц будь-коли можуть перевірити виконання будь-якої заявки зі своїх робочих комп'ютерів у режимі онлайн. Це справді новинка, якою навряд чи може похвалитися якесь інше місто України.

Будинкові комітети – партнери №1

У процесі становлення підприємства важливе значення мало налагодження тісних контактів із городянами, заради яких, власне, і вводилася новація. Не секрет, що значна частина людей звикла перекладати провину за всі негаразди чи проблеми будь на кого, крім себе. Тому взялися формуватися ОСББ, що прийняли на себе частину відповідальності. Ось тільки таких об'єднань ще не настільки багато, аби говорити про 100%-й показник.

У Сумах пішли шляхом створення будинкових комітетів, причому працівники «Сумижитла» самі ініціювали цей процес. Виходить доволі непогано. Вже зареєстровано 32 таких формування, ще 63 мають статус ініціативних груп. Кожне має голову, який уповноважений вирішувати поточні питання. Мешканці таких будинків спільно з комунальниками планують і визначають конкретний перелік робіт, а потім одержують повні і детальні звіти про зроблене. Таким чином жителі перестали кивати в бік невідомих винуватців, а самі беруться за справу.

Аби відносини КП і будинкових комітетів ставали більш предметними і цивілізованими, відкрито окрему залу для спільних зборів. Невдовзі відбудеться новосілля, що стане додатковим переконливим свідченням на користь нового комунального формування, за яким господарське майбутнє слобожанського міста.

На чиєму боці правда

ПОРЯДОК. В АМКУ проти того, аби луганські монополісти відключали боржників одночасно від води та електрики

Олена ОСОБОВА,
«Урядовий кур'єр»

Представники двох монополістів — товариств з обмеженою відповідальністю «Луганськвода» та «Луганське енергетичне об'єднання» — оголосили про готовність спільними зусиллями боротися з боржниками за їхні послуги: відключати споживачів разом від електроенергії та води. І от уже щодо майже двохсот луганчан були зібрані відомості про їхні борги. Людей, мабуть, очікувала картина, яку побачив Ходжа Насреддін біля відвідного арика селища Чорак — там був улаштований великий дерев'яний лоток із віконницею, що замикає воду. І звернувшись думками до нещас-

них чоракців, про себе промовив борець із вельможами: «Ставень сліз». Із серпня луганські монополісти обіцяли тутешнім «чоракцям» влаштувати саме таку штучну спрагу.

І тоді згадали про населення, яке завжди винне всім. От тільки закон виявився не на боці «хранителів озер» та «орендарів ариків».

Але несподівано пролунала заява голови Луганського обласного територіального відділення Антимонопольного комітету Сергія Захарова. «Вважаю неправомірними заплановані дії двох природних монополістів — «Луганськводи» та «Луганського енергетичного об'єд-

нання» щодо спільного відключення боржників», — заявив на прес-конференції Сергій Захаров. За його словами, якщо «ЛЄО» і має можливість відключити боржника від електрики

через 30 днів після повідомлення, то відключення води за несплату законодавством не передбачено. «Тому те, що вони намагалися розмахувати шашкою й оголошувати про акції зі спільного відключення боржників, — неправомірні дії», — підсумував Сергій Захаров.

Власне, рішення про спільні дії в боротьбі з боржниками керівники двох природних монополістів ухвалили в ході переговорів 22 травня після того, як енергетики відключили об'єкти водників від електропостачання за борги. І цю домовленість цілком можна було б охрестити актом відчаю — монополісти ніяк не могли прийти до консенсусу з боргами один перед одним. І тоді згадали про населення, яке завжди винне всім. От тільки закон виявився не на боці «хранителів озер» та «орендарів ариків». «Роботі цих монополістів щодо відповідності їхніх дій конкурентному законодавству ми будемо й надалі приділяти особливу увагу», — запевнив голова територіального відділення АМКУ Луганщини.

Ревізори — комунальникам: «Поверніть півмільйона!»

Владислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ПЕРЕПЛАТИЛИ? Тільки в першому кварталі нинішнього року, як стверджують фінінспектори, в управлінні житлово-комунального господарства Черкаської облдержадміністрації допущені численні порушення, які призвели до втрат майже півмільйона гривень. Схема давня, як світ. Приміром, як встановили ревізори, виплачено значно більше, ніж це коштувало. Аналогічні порушення допущені й під час реконструкції тепломережі котельні «Пролетарська», а також під час капітального ремонту адміністративної будівлі самого управління житлово-комунального господарства. Тільки на цих об'єктах управління за рахунок бюджетних коштів оплатило завищену вартість виконаних ремонтно-будівельних робіт на суму 152 тис. грн.

Однак були й інші. Як підрахували ревізори, всупереч законодавству управління витратило ще понад 300 тис. грн на оплату робіт та послуг, яких фактично не отримувало. Очевидно, хтось дуже зацікавлений у такому розбазарюванні державних коштів. Матеріали ревізії передано до УСБУ в Черкаській області. Знають про результати ревізії й у прокуратурі області. Залишається чекати на результати розслідування.

СПЕЦРЕПОРТАЖ

«Робінзони» затопленої зони

ЕКСТРЕМАЛИ МИМОВОЛІ. В самому центрі України люди й досі живуть, ніби на віддаленому від цивілізації острові

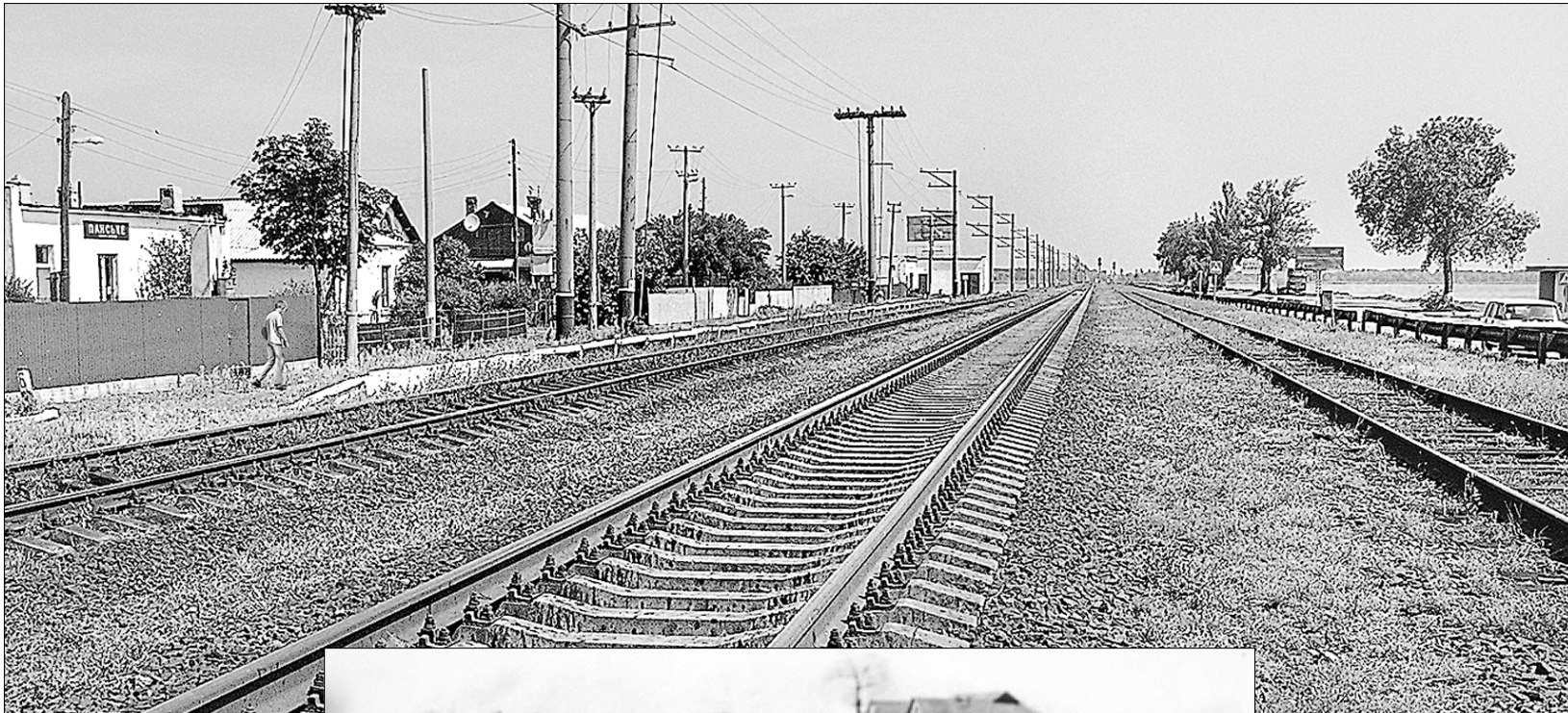
Владислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Наш автомобіль зупинився якраз біля малесенької станції кілометрів за три від Черкас. Літня спека й неполадки в охолодженні двигуна змусили певний час перерекати, поки можна буде продовжити шлях. Я з цікавістю дивився на маленьке, на кілька будинків селище, повз яке і вночі і вдень пролітають автомобілі й поїзди. Пролітають, ніби лишаючи поза кадром це тихе існування забутого поселення. Але ж тут, як і скрізь, живуть і працюють люди зі своїми повсякденними клопотами.

«Острівець»... біля моря

Залізнична станція Панське відома тільки тим, що створена ще 1960 року на місці затопленого Кременчуцьким водосховищем села Панське. Як розповів сільський голова Володимир Янчий, колишнє село було хоч і невеликим — десь зо три десятки хат, але гарним. Пережило й війну. Хати були під залізом, чи не в кожного господаря — корова, навколо чудові сінокоси, рибу ловили під самим подвір'ям — Дніпро ж поруч. Порозселяли тоді жителів затоплених сіл — кого куди. Колишні мешканці Панського тепер живуть на Кединій Горі, в Коробівці, Новодмитрівці та інших селах Золотоніського району, на території якого, власне, й розміщена нинішня станція та поселення з 37 осіб. Колись, розповідають, життя тут було зовсім іншим. Створене для проживання обслуговуючого персоналу залізниці, пристанційне селище існувало тоді більш-менш нормально. Був тут і магазин, який потім перестав працювати, не було жодних проблем з паливом на зиму, підвезенням жителів до обласного центру. Минули роки, і все докорінно змінилось.

...Сонце немилосердно пече, розжарюючи рейки, які, коли дивитися в бік Золотоноші, сходяться біля самого горизонту в мареви гарячого виднокіла. На станції — ані душі, тільки раз у раз наростає, а потім спадає гудіння автомобілів, які летять по дамбі, що вигинається над водою, ніби велетенська змія без голови. Життя тут ніби завмерло, а нечисленні будівлі нагадують кинутий кіношниками знімальний майдан із бутафорськими спорудами. Проте, якщо придивитися, люди є. Ось вийшов з якогось подвір'я хлопчина років п'ятнадцяти. З'явилася жінка. В іншому дворі промайнули

Пристанційне селище Панське живе своїм буденним життям

ще кілька фігур. У дворі — кури, каченята, невеликий город...

На воді — без води

Люди звикають до всього. Але, якщо кинути погляд у бік Черкас, одразу виникає відчуття закинутого острова. Цивілізація — там, за кілька кілометрів водної гладіні, в якій відбиваються контури великих споруд, димлять підприємства. А тут — лише острів, оточений зусібіч водою. Як мовиться, з усіма наслідками. Не рятують картини й постаті рибалок, які бовваніють вдалині, — заїхали сюди, аби полувити з дамби. Кажуть, тут трохи клює. Особливо верховодка й тарань. Ловляться й окунь, щука, лящі. Трапляються й раки, яких потім пропонують проїжджим на дамбі. Ловити на вудку

Панчани живуть і відпочивають на воді (Фото 1957 року)

можна, але, кажуть, риби значно поменшало. Можна довго сидіти й упіймати тільки маленьку плотвичку. Сітками ж заборонено — рибінспекція оштрафує. А покарання в 2—2,5 тисячі гривень — це тягар, який пережити важко.

Серед найбільших проблем, ділиться наболілим

місцева жителька Олена Цьмоха, — вода. Якщо вже дуже хочеться, можна попити, каже вона. Хоча й не радить, бо до неї ще, мовляв, треба звикнути. Всі намагаються привозити воду з Черкас, але її вистачає ненадовго. Доводиться готувати їжу з жовтої, колодязної. Сусіди пробили свердловину, однак там вода не краща. Чистіша стає тільки в зимові місяці, коли рівень води у водосховищі спадає. Тоді й залізний присмак не дуже відчувається. А зараз фільтрують, відстоюють.

— А чому з Черкас возите? — питаю. — Хіба торгівлі тут не буває?

У відповідь жінка тільки саркастично посміхається.

— Яка торгівля?! Тут і магазинів немає. Все з Черкас — і хліб, і до хліба. Або з сусідньої Чапаєвки. У кого автомобіль — той краще в обласний центр поїде, адже через міст ні пішки, ні велосипедом не пускають. Автобуси тут зупиняються рідко, хоча зупинка «На вимогу» є. Ще можна поїхати приміським дизелем. Але поїзд ходить або занадто рано — близько шостої, або аж серед дня.

Мрії про руку допомоги

Кілька дітей, як і старший син Олени Петрівни,

Парадокс: серед найбільших проблем села — питна вода. Вона стає чистішою тільки в зимові місяці, коли її рівень у водосховищі спадає.

ходять до школи в обласний центр. Доїхати туди — велика проблема. Водії автобусів часто вдають, що дітей не помічають, отож доводиться запізнюватися на уроки. Як і деяким дорослим, хто влаштувався в Черкасах на роботу.

— Швидка й пожежна за потреби приїжджають із Черкас, — додає сільський голова. — Паливо на зиму пенсіонерам (їх тут двоє) допомагаємо придбати трохи дешевше. Природний газ сюди, зрозуміло, не підведений.

А період зим та осінньовесняної негоди, як розповідають люди, пережити вкрай важко. Вітри тут такі, що з ніг збивають. Особливо моторошно, коли водосховище штормить. А під час ураганів, які останнім часом трапляються дедалі частіше,

стає й зовсім кепсько. Під час одного з них у повітрі літали не тільки кури та відра, а навіть човен підняло й тріпало, як папірець. А вікна в будинках доводилося тримати руками, аби шквальний вітер не вдув їх усередину. Снігові замети, що зимою трапляються часто, розчищають усі разом лопатами, адже бульдозера немає.

Таке селище на семи вітрах, як стало зрозуміло, чи не єдине в Україні. Щось змінити в його існуванні, як визнає Володимир Васильович, складно. Тим більше — сільській раді, в якій власних коштів обмаль, а сама живе на дотації районного бюджету. Якось намагалися вирішити питання торгівлі, однак наштотхнулися на

На мапах України цього села не знайти

Фото автора та з архіву районного краєзнавчого музею

СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

«Служити буденним інтересам народу»

**Академік НАНУ
Олександр КОПИЛЕНКО**

Нинішнього літа виповнюється 90 років відтоді, як почала працювати на ниві українського слова родина Копиленків. Спершу дід, Олександр Іванович, улюблений багатьма поколіннями письменник, затим батько Любим Олександрович — блискучий публіцист, перекладач, письменник, а нині його діти Олександр та Марія роблять свій внесок у розвиток сучасної української публіцистики.

І кожного разу книжки та статті усіх поколінь цієї родини порушують болючі питання розвитку української культури, ролі інтелектуальної еліти в політичних процесах. Причому деякі з цих публікацій за проблематикою значно випередили свій час. Зрозуміло, що серед них були й статті, присвячені мовному питанню, яке й досі, на жаль, є актуальним.

Так було 1995-го, коли стаття Любима Копиленка в нашій газеті «Нема пророка у своїй вітчизні» набула великого розголосу. Схоже збурення в лавах вітчизняної інтелігенції влітку 1998-го спричинив принципово гострий виступ Олександра Копиленка-молодшого «Без пози на героїство». А два роки тому вони з сестрою Марією Копиленко, до речі, члени Співки журналістів з 20-річним стажем, у спільній публікації закликали своїх колег до грамотного володіння мовами — як українською, так і російською.

Ось і нині наша розмова з Олександром Любимовичем викликана не лише знаковою датою в історії української культури — 90-річчям з дня виходу друком першого оповідання його діда, а й необхідністю обговорити ситуацію, що склалася навколо мовної проблеми.

Необтяжений нагородами і преміями

УК Олександр Любимовичу, в мої шкільні та й студентські роки не прочитати повісті «Дуже добре» і «Десятикласники» було ознакою поганого смаку. То чому ж вашого діда називають письменником виняткової, хоча й неофіційної популярності?

— З тієї причини, що його любив читача, а влада жалувала не дуже: він був необтяжений жодною премією, орденом, нагородою. 1 серпня виповнилося 112 років з дня його народження. Пішов він від нас ще 1958-го, залишивши добру й світлу пам'ять, а ще більш як 150 книжок загальним тиражем понад 3 млн примірників.

Нещодавно прочитав у спогадах Віктора Некрасова — письменника, якого вітчизняні літературні вельможі намагалися знищити і таки випхали в еміграцію, що Копиленко був «превосходный писатель и порядочнейший человек». Схожі слова знаходимо й у Максима Рильського, який товаришував з дідом і був «сусідом по вертикалі», тобто мешкав поручом нижче.

Перше дідове оповідання «Там був край» надруковане 90 років тому у 1922-му, в тодішній столиці

Харкові, куди за рік перед тим юнак перебрався з провінційного Костянтинограда (нинішнього Краснограда). Через три роки він увійшов до тогочасної національної еліти, говорячи сучасною мовою.

Олександр Копиленко-старший заклав фундамент так званої міської літератури: перший його роман «Визволення» побачив світ 1930-го і майже одразу зник на довгі 60 років. Тодішні критики у розгромах статтях та рецензіях звинуватили автора в низці «антизмів» і наклепах на партію.

УК Цікаво, а чи можна його сьогодні знайти і прочитати?

— Роман повернувся до читача завдяки перебудові 1990 року. Видрукувало його видавництво «Дніпро» тиражем 75 тис. примірників. Незважаючи на такий величезний наклад, книжку швидко розкупили, хоча вона і не удостоїлася жодної рецензії. До столітнього ювілею Олександра Копиленка роман було перевидано за допомогою Фонду сприяння розвитку мистецтв, і майже весь наклад розіслано до бібліотек. Тож книжку можна знайти, і повірте, її блискуча українська мова того варту.

Про «мокростути» та «самопери»

УК Оцінка «блискуча українська мова», гадаємо, стосується і всього, що вийшло з-під пера вашого батька — Любима Олександровича, зокрема вже згадану вище його статтю «Нема пророка у своїй вітчизні».

— Зважте, якою толерантною, чесною і водночас аргументованою є ця дискусія навколо мовного питання. Оскільки, як згадував батько, він виріс в українському мовному оточенні, то, природно, навчався в київській українській школі. А вже в столичному держуніверситеті ім. Т. Шевченка у ті часи викладачі читали лекції тією мовою, якою краще володіли.

У 60—80-ті роки минулого століття престижними в Києві були саме українські школи, як-от № 92, тож багато діячів радянської пори віддавали своїх дітей саме туди. Українська панувала в крапцях театрах не лише Львова, а й Харкова і Києва. Відповідно батьки і нас із сестрою відвели до української школи.

Особливо важливе і таке батьківське нагадування: в тодішній республіці існувала своєрідна служба української мови — мовні й літературні редактори працювали у всіх редакціях і театрах, у міністерствах і на радіо, видавали безліч підручників, посібників, словників...

Сьогодні прийнято говорити про тотальну русифікацію радянської України, а тим часом ситуація була не такою однозначною. Саме в ті часи з'явилися такі найнаціональніші художні фільми, як «Тіні забутих предків» та «Білий птах з чорною ознакою». Сучасний вітчизняний кінематограф поки що не спромігся на такі шедеври.

Відповідно і до мови ставилися зовсім інакше. В часи Рильського, Тичини (народного комісара осві-

ти) і нашого діда Олександра Копиленка діяли норми і правила правопису та синтаксису, стилістики й евфонії, вимови і синоніміки. Жодна газета тоді не надрукувала б такі слова-покручі, як «самопер», «легковик», «чота»...

Старше покоління пережило сталінське «мовознавство», хрущовську спробу реформувати російську мову за фонетичним принципом. Та, як справедливо писав наш батько, обидві мови вистояли, тисячі широковідомих і зовсім невідомих захисників не віддали їх на поталу волонтеристам та дилетантам, не чекаючи законів та указів.

Етнічна маса — це не нація

УК Свого часу Іван Франко зазначав: «Перед українською інтелігенцією відкривається тепер величезна дієва задача — витворити з величезної етнічної маси українського народу українську націю, суцільний культурний

Садівники «прекрасного і корисного» Максим Рильський і Олександр Копиленко. 50-ті роки ХХ ст.

організм, здібний до самостійного культурного й політичного життя, відпорний на асиміляційну роботу інших націй, звідки б вона не йшла, та при тім податний на присвоєння собі в якнайширшій мірі і в якнайшвидшому темпі загальнолюдських культурних здобутків, без яких сьогодня жодна нація і жодна, хоч і як сильна держава не може встояти...». Написане понад століття тому, а звучить на злобу вже нашого, сьогодняшнього дня, чи не так?

— Відповім словами батька: «Воістину нема пророка у своїй вітчизні». Саме про це я писав на шпальтах «Урядового кур'єра» ще в липні 1998-го: «З плином часу процес розв'язання мовного питання загальмувався, перейшов здебільшого у площину політичного протистояння».

УК Тоді ви зробили блискучий екскурс у нашу історію, апелюючи до Михайла Грушевського.

ДОСЬЄ «УК»

Олександр КОПИЛЕНКО. Народився в Києві 1961 р. Закінчив факультет міжнародних відносин та міжнародного права Київського національного університету ім. Т. Шевченка. Член-кореспондент НАН України, академік НАПрН, лауреат Державної премії України.

— 1990-х багато хто бачив чи не єдиний шлях підтримки української преси, книговидавництва в установленні додаткових та підвищених податків і тарифів на «іноземні» (тобто російськомовні) видання. Та, як відомо з нашої історії, вони не були тут піонерами.

Так, ще 1906-го Михайло Грушевський засудив угоду між Росією й Австрією, за якої українські видання з Австрії на російському кордоні обкладали додатковим митом, назвавши її «новим кордоном».

У турботі про поширення української книжки серед усіх верств громадськості, крім інших факторів, він називає ще один, про який ми в запалі боротьби з «іноземними впливами» якимось забуваємо: укра-

Так, 12 березня 1917-го Центральна Рада ухвалила: «мовою, якою Рада має звертатися, є мова українська». Водночас відповідна увага приділялася гарантіям застосування мов національних меншин: у III Універсалі декларували забезпечення «права і можливості уживання місцевих мов у зносинах з усіма установами».

А вже 14 березня 1918-го Міністерство внутрішніх справ (яке тоді завідувало і місцевою владою) направило губернським і повітовим комісарам циркуляр про застосування української мови, і 24 березня газета «Нова Рада» опублікувала закон про державну мову. Вони були близькими за змістом: ішлося, зокрема, про негайний переклад українською мовою... усіх вівісок, написів і навіть етикеток. Тобто переміг радикальний напрям в мовній політиці.

Гетьман Скоропадський був далекогляднішим політиком: його адміністрація весь тягар державного «примусу» перенесла на організацію вивчення української мови. Після відродження УНР Директорія вже 1 січня 1919-го ухвалила новий закон про державну мову з двох статей: перша впроваджувала державну українську мову в діяльності всіх держустанов, а друга — традиційно закріплювала за громадянами право звертатися до цих установ своїми національними мовами. До речі, подібно до цього сформульовано й ст. 19 нашої Конституції.

Героїзм — у служінні

УК А звідки походить фраза «без пози на героїство», яку ви обрали назвою статті?

— Знову-таки від Івана Франка. Свого часу він закликав українських радикалів брати приклад з поляків, литовців, латишів, де «сотки інтелігентів без усякої пози на героїство довели до того, що кожен мужик уміє читати...». Саме ця поза на героїство ще й сьогодні, говорячи словами великого Кам'яного, істотно заважає «затяжній праці серед народу, службі його буденним інтересам».

УК Служити «буденним інтересам народу» родина Копиленків продовжує і донині. Приміром, для талановитих студентів Київської консерваторії, професором якої була ваша мати Людмила Каверіна, ви з сестрою вісім років тому запровадили іменну стипендію...

— Додам, що в церемонії вручення її щоразу беруть участь онуки Людмили Костянтинівни Любим і Григорій. Збірник наукових праць іменних стипендіатів цього року буде видано окремою книжкою. А з 1 вересня, за домовленістю з ректором Харківського державного університету ім. В. Н. Каразіна Вілем Бакіровим (де навчався наш дід), там з'явиться іменна стипендія Олександра Копиленка, знову-таки коштом нашої родини.

Гадаю, що це важливо не лише для молодих стипендіатів, а й для нас самих, адже утворює ту безперервність поколінь, яка лише й може бути основою справжньої національної культури. І робити це треба, говорячи словами Шевченка, «без гвалту і крику».

Ірина НАГРЕБЕЦЬКА,
«Урядовий кур'єр»

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

ФОТОФАКТ

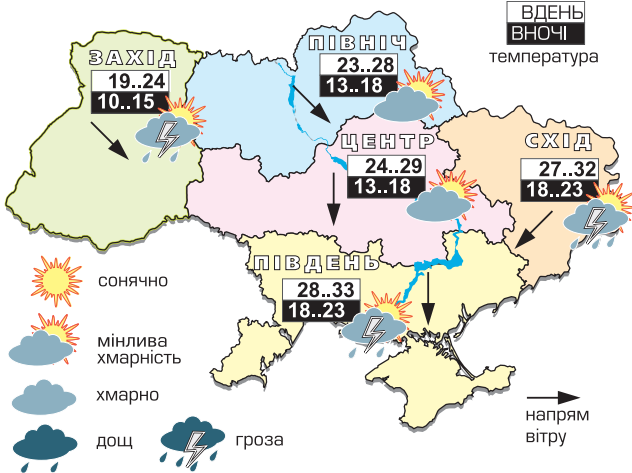
ПРИВІТ ІЗ БАТЬКІВЩИНИ. «Бій за бронзу проти американки Загуніс складався так, що у якусь хвилину я відчула — все втрачено. Зібрати волю в кулак допомогла шалена підтримка глядачів: я все чула і це мене підбадьорило», — розповіла одна з героїнь ХХХ Ігор Ольга Харлан.

На трибунах лондонського залу за 21-річну красуню з Миколаєва разом з українськими олімпійцями вболівала її мама. А по іншій бік Ла-Маншу в Києві чемпіонці Пекіна-2008 в командній першості зичили успіху тисячі її шанувальників. Таку мож-

ливість вони отримали, коли у центрі столиці на Троїцькій площі поруч зі стадіоном «Олімпійський» з'явився символ підтримки національної збірної України.

Сім величезних букв, вага кожної з яких сягає приблизно п'ятдесяти кілограмів, складають слово — УКРАЇНА. Кожен уболівальник має можливість залишити свої побажання нашим найсильнішим спортсменам, які нині захищають честь країни у Великій Британії. Всі спеціальні стикери зі словами підтримки та фотографіями учасників будуть відправлені до Лондона.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 9 СЕРПНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+13 +18	+23 +28	Черкаська	+13 +18	+23 +28
Житомирська	+12 +17	+23 +28	Кіровоградська	+14 +19	+25 +30
Чернігівська	+13 +18	+23 +28	Полтавська	+13 +18	+24 +29
Сумська	+13 +18	+23 +28	Дніпропетровська	+17 +22	+26 +31
Закарпатська	+10 +15	+22 +27	Одеська	+17 +22	+29 +34
Рівненська	+11 +16	+20 +25	Миколаївська	+17 +22	+29 +33
Львівська	+10 +15	+19 +24	Херсонська	+18 +23	+28 +33
Івано-Франківська	+9 +14	+19 +24	Запорізька	+18 +23	+28 +33
Волинська	+10 +15	+20 +25	Харківська	+17 +22	+27 +32
Хмельницька	+10 +15	+21 +26	Донецька	+18 +23	+27 +32
Чернівецька	+10 +15	+20 +25	Луганська	+18 +23	+27 +32
Тернопільська	+10 +15	+19 +24	Крим	+18 +23	+30 +35
Вінницька	+11 +16	+23 +28	Київ	+15 +17	+26 +28

Укргідрометцентр

Тепер не запізняться

ОСВІТА. На Волині вручили останню партію шкільних автобусів

Валерій МЕЛЬНИК,
«Урядовий кур'єр»

Передача освітянам поліського регіону останніх 27 машин стала справжнім святом. Адже тепер 99,9% дітей, під час навчального року забезпечені перевезенням від домівки до школи і у зворотному напрямку.

Новим транспортом безоплатно користуватимуться і педагогічні працівники дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладів.

По три автобуси отримали школи Ратнівського, Камінь-Каширського та Воло-

димир-Волинського районів, по два — Іваничівського, Ковельського, Локачинського, Любешівського, Маневицького, Турійського, Горохівського та по одному — Шацького, Старовижівського, Рожищенського, Любомльського, Луцького, Ківерцівського районів.

Кошти на вкрай необхідний у сільській місцевості транспорт передбачені Державною цільовою соціальною програмою «Шкільний автобус».

— Але завершення її не означає, що ми забудемо про шкільний транспорт. Ми й надалі будемо втілю-

вати «Програму» у життя, адже це — як безперервний навчальний процес. І поступово старі моделі автобусів замінюватимемо новими, — наголосив голова облдержадміністрації Борис Клімчук. — А водії автобусів, які сьогодні отримали нові ключі, завжди повинні пам'ятати про дотримання правил дорожнього руху. Адже ми довіряємо їм найголовніше, що є у нашому житті, — наших дітей!

Від імені усіх педагогів та батьків дітей учителька ЗОШ І—ІІ ступенів села Мирне Горохівського району Вікторія Климковецька

подякувала державі за важливі подарунки до нового навчального року. А генеральний директор ПАТ «Волинь-АВТО» Юрій Корольчук розповів, що транспорт запорізького виробництва обладнано із дотриманням усіх вимог безпеки до перевезення учнів. Сервісне товариство гарантує йому відповідне технічне обслуговування.

Нині автопарк шкільних автобусів регіону становить майже півтори сотні машин. Після першого вересня кожна із них процес навчання робитиме комфортнішим і безпечнішим.

Бронзова фібула з Пересопниці

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

ЗНАХІДКА. Батьківщина «Пересопницького Євангелія», яка нині отримала нове життя, — справжнісінький клондайк для археологів. Вони виявляють тут дедалі більше нових цінних знахідок. Серед останніх — чимало жіночих давньоруських прикрас. Та чи не найці-

кавішою з них є бронзова фібула у формі ромба. У княжі часи її використовували як брошку-застібку, яку зазвичай носили на плащах. Унікальність прикраси в тому, що вона збереглася повністю, зазвичай археологи виявляють лише фрагменти фібул. Знайшли її на теренах княжого дитинця, тож, найімовірніше, вважають фахівці, прикраса належала боярині.

— Нині в нашому музеї відкрилася експозиція жіночих прикрас давньоруського періоду. Сформована вона з місцевих знахідок: фібул, перснів, браслетів, підвісок. Отож, якщо до сучасні жінки прагнуть запозичити трохи тодішнього колориту, нехай приїждять до нас, — запрошує директор культурно-археологічного комплексу «Пересопниця»

Микола Федоришин. — А загалом культурний пласт тут багатий, тож чимало знахідок виявляємо й прямісінько на поверхні.

Втім, уже невдовзі розпочнеться розкопки і в самому селі. Адже археологічна активність Пересопниці, яка приберегла для нас іще багато цікавого, є привабливою для туристів, потік яких зростає.

Кінець карткових злодіїв

Владислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ГРОШІ. Ви прийшли до банкомата, щоб одержати гроші зі свого рахунку, але виявилось, що там уже нічого немає. На жаль, таке трапляється. Часом це наслідок шахрайства злодіїв, які полюють на чужі гроші. Нещодавно працівники СБУ припинили протиправну діяльність такої групи осіб на Черкащині. Вони за допомогою скімінгового обладнання (так званих накладок на банкомати) зчитували дані з платіжних карток. У подальшому зловмисники використовували отриману інформацію для зняття коштів із банківських рахунків громадян як в Україні, так і за її межами. Пристосування встановлювали на банкомати у місці карткоприймача. Правоохоронці затримали й організатора злочинної оборудки. Ним виявився безробітний 44-річний житель Черкас. Під час обшуку його помешкання правоохоронці виявили та вилучили скімінгове обладнання, комплектуючі до «скімерів», підроблені платіжні картки та комп'ютерну техніку. Слідчий відділ УСБУ в Черкаській області за фактом скоєння злочину порушив кримінальну справу. Суму збитків, завдану громадянам у результаті скоєння злочинів, встановлюють.

Украв велосипед... інтелектом

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

ПРИГОДА. У Вінниці дедалі більшої популярності набуває двоколісний засіб пересування. На вулицях міста почали облаштовувати спеціальні доріжки для велосипедистів. Однак у нас, як завжди, на що мода — на те і заздрість, іноді шалена. Тож за добу в місті вкрали чотири велосипеди, причому один — інтелектом.

А було так. Юнак катався на своєму двоколісному породистому «коні». Закортіло йому води, аби додати енергії м'язам. Та лише зупинився він біля продмагу, як раптом поруч трохи молодший за нього хлопець гайда розпитувати про велосипед: якої марки, де вироблений, як переключаються швидкості, чи працюють гальма. Певне, власник спортивного «коня» почувався перед «безколісним», як «Мерседес» перед «Жигулями», бо все і розказав, і показав. Залишалося йому тільки дозволити зацікавленому чужаку прокататися. А той із місця дав такий старт, що за ним слід загуб. Правоохоронці встановили особу зловмисника і нині його розшуковують.